Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1802 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 13 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Forţa de neînvins a prieteniei sovieto-chineze

La 14 FEBRUARIE 1950 a fost semnat Tratatul de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Populară Chineză. In cei cinci ani care au trecut de atunci, a devenit o tradiţie ca acest important eveniment să fie sărbătorit nu numai de popoarele celor două mari ţări participante la Tratat, dar şi de către popoarele altor ţări, de toate popoarele iubitoare de pace.

Marea prietenie frăţească, de nezdruncinat, dintre Uniunea Sovietică şi R. P. Chineză constituie o pavăză de neclintit a păcii în Extremul Orient şi în întreaga lume. Ea se bazează pe deplina egalitate în drepturi, pe respectarea reciprocă a intereselor naţionale, pe respectarea suveranităţii de stat şi a integrităţii teritoriale, pe neamestecul unuia dintre state în treburile interne ale celuilalt, pe năzuinţa comună spre pace. Această alianţă indestructibilă care exprimă interesele fundamentale ale ambelor popoare, a pecetluit crearea unei forţe fără egal în istoria omenirii, forţă unită a 800 milioane de oameni care dispun de resurse materiale inepuizabile. Această alianţă se deosebeşte radical de tratatele dintre ţările capitaliste, tratate de înşelare reciprocă şi de asuprire a celui slab de către cel puternic.

Politica guvernului Uniunii Sovietice, aşa cum a rezultat încă o dată din recentele lucrări ale sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., este îndreptată exclusiv spre promovarea şi apărarea muncii paşnice a poporului sovietic, spre consolidarea păcii şi lărgirea colaborării internaţionale. „Ca şi pînă acum — se spune în Declaraţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., elaborată la 9 februarie 1955 — celelalte popoare vor găsi în statul sovietic un reazim trainic, de nezdruncinat în lupta pentru pace şi progres".

Uniunea Sovietică este în prezent mai puternică decît oricînd. Economia şi cultura U.R.S.S. cunosc succese uriaşe. Producţia industriei grele este de pe acum aproape de 3,5 ori mai mare ca cea din anul antebelic 1940. Paşi mari înainte a făcut agricultura sovietică. Nu vor trebui să treacă decît 5-6 ani şi recolta anuală de cereale va atinge nu mai puţin de 10 miliarde puduri. Ştiinţa sovietică a obţinut mari victorii pe calea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Alături de U.R.S.S. se află R. P. Chineză, a cărei făurire constituie unul dintre rezultatele istorice cele mai importante ale evoluţiei vieţii internaţionale din ultimele decenii şi ale luptei pentru libertate a popoarelor din ţările coloniale şi dependente. Făurirea R. P. Chineze a marcat apariţia pe arena internaţională a unei noi mari puteri, care apără, împreună cu toate forţele iubitoare de pace, interesele consolidării păcii şi securităţii internaţionale.

Mao Ţze-dun, preşedintele Guvernului Popular Central al R. P. Chineze, referindu-se la alianţa sovieto-chineză a arătat că unitatea marilor popoare chinez şi sovietic, consfinţită prin tratat, este indestructibilă, de neclintit şi veşnică. Această unitate va influenţa în mod inevitabil nu numai înflorirea marilor puteri — China şi Uniunea Sovietică — ci şi viitorul întregii omeniri şi va duce la victoria dreptăţii şi păcii în lumea întreagă.

Zi de zi creşte şi se consolidează prietenia dintre marile popoare ale Uniunii Sovietice şi Chinei populare. Uniunea Sovietică a fost prima ţară care a stabilit relaţii diplomatice cu R. P. Chineză.

Hotărîrea Uniunii Sovietice de a acorda altor ţări, printre care şi Chinei, ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie în crearea bazelor ştiinţifico-experimentale pentru extinderea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare şi în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, deschide largi perspective construcţiei paşnice în Republica Populară Chineză.

Ţara socialismului victorios acordă Chinei populare un ajutor neprecupeţit şi multilateral prin livrarea de materii prime, furnizarea de utilaj modern, prin trimiterea de specialişti etc. Primul plan cincinal al R. P. Chineze, a cărui realizare a început în 1953, se îndeplineşte cu succes. Graţie ajutorului sovietic, în condiţiile puterii populare, au apărut uzine de mare capacitate care fabrică maşini pentru uzinele de maşini-unelte, turbine puternice, cuptoare pentru topirea metalului, strunguri şi freze, hidrogeneratoare puternice, electromotoare, locomotive. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, agricultura chineză îşi însuşeşte metodele înaintate de lucru a pămîntului. Marea gospodărie agricolă „Prietenia" ca şi expoziţia realizărilor economice şi culturale sovietice care a fost deschisă la Pekin, dăruite de U.R.S.S., Chinei — precum şi nenumărate alte forme — au contribuit la dezvoltarea agriculturii R. P. Chineze. Poporul chinez îşi pune sarcina ca în decurs de 2-3 planuri cincinale să mărească recolta de cereale la 600 miliarde ţzini (circa 360.000.000 de tone).

Autoritatea internaţională, prestigiul Chinei populare cresc zi de zi, în ţările continentului asiatic, ca şi în întreaga lume. În ciuda acestor fapte evidente, guvernul Republicii Populare Chineze, care este singurul guvern legal al Chinei, guvernul unei ţări a cărei populaţie reprezintă un sfert din întreaga omenire şi care ocupă o suprafaţă egală cu teritoriul Statelor Unite, Angliei, Franţei, Italiei, Spaniei, Portugaliei şi Japoniei luate la un loc, nu este încă reprezentat în Organizaţia Naţiunilor Unite, din cauza atitudinii cercurilor reacţionare din S.U.A., atitudine mînată de ură neputincioasă faţă de apariţia şi dezvoltarea neconteniită a Chinei noi. Cu atît mai puternic este sentimentul de indignare pe care popoarele lumii îl încearcă faţă de atitudinea cercurilor reacţionare agresive, cu cît în aceste zile clica războinică de la cîrma Statelor Unite se străduieşte să aprindă focul războiului în Asia, închipuindu-şi că va putea reduce poporul chinez în lanţurile robiei din care s-a descătuşat pentru totdeauna, înscenind provocări neruşinate în regiunea insulei Taivan şi a insulelor Penhuledao.

Cercurile agresive şi în primul rînd cele din S.U.A. au organizat în Asia de sud-est o reţea de pacte şi tratate militare — ca pactul S.E.A.T.O., cel americano-ciankaişist etc. — cu ajutorul cărora vor să împiedice poporul chinez să-şi rezolve treburile sale interne. Pentru orice om cu mintea sănătoasă este clar însă, că Taivanul este un teritoriu chinez şi că numai poporul chinez este în măsură să hotărască soarta lui.

Tovarăşul V. M. Molotov, a arătat în raportul cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a guvernului U.R.S.S., prezentat în sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., că acţiunile de cotropire ale S.U.A. şi ameninţările lor cu război reprezintă o agresiune care trebuie să fie condamnată în mod necondiţionat de Organizaţia Naţiunilor Unite. Statele Unite trebuie să-şi retragă din Taivan şi din strîmtoarea Taivanului toate forţele armate, inclusiv cele aeriene şi maritime.

Intre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză există unitate deplină în toate problemele. Vizita pe care în anul trecut o delegaţie guvernamentală sovietică a făcut-o în R. P. Chineză a contribuit şi mai mult la consolidarea marii prietenii sovieto-chineze. Tovarăşul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a arătat în cuvîntarea rostită în faţa Sovietului Suprem al U.R.S.S. că „Republica Populară Chineză şi-a atras simpatia popoarelor sovietice şi a întregii omeniri progresiste, tocmai datorită luptei sale pentru o cauză justă, pentru onoarea şi independenţa patriei. In această cauză nobilă poporul chinez poate conta pe ajutorul prietenului său credincios — marele popor sovietic".

Legată printr-o alianţă strînsă, de nedesfăcut cu marea Uniune Sovietică, China populară acţionează în Asia şi în zona Pacificului ca un factor de pace şi progres de prim ordin. Ca mare putere mondială, R. P. Chineză s-a pronunţat de asemenea în sprijinul unui sistem de securitate colectivă în Europa, împotriva renaşterii militarismului german. Forţa U.R.S.S. şi prezenţa alături de ea a Chinei şi a celorlalte ţări iubitoare de pace este în măsură să dea peste cap planurile imperialiste de agresiune. In cazul cînd imperialiştii s-ar încumeta să-şi pună în aplicare visurile nebuneşti de dezlănţuire a unui nou război, ei vor fi zdrobiţi, aşa cum zdrobiţi au fost toţi acei care au atentat pînă astăzi la pacea şi securitatea popoarelor libere. Prietenia de nezdruncinat dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză constituie o contribuţie de cea mai mare însemnătate la apărarea păcii în Asia şi în întreaga lume. In această alianţă popoarele întregii lumi văd un reazim de nădejde al păcii şi securităţii lor proprii.

Cu prilejul celei de a cincea aniversări a semnării istoricului Tratat de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, tineretul patriei noastre, alături de întregul nostru popor, îşi exprimă încrederea deplină în forţa uriaşului lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului, în fruntea căruia păşesc popoarele Uniunii Sovietice şi Chinei populare, unite printr-o prietenie indestructibilă.

Sosirea delegaţiei tineretului romîn care a participat la Congresul C. S. M.

Sîmbătă 12 februarie 1955 a sosit în Capitală, venind de la Praga, delegaţia tineretului din R.P.R. formată din tov. Trofin Virgil, secretar al C.C. al U.T.M. şi Alexandru Covaci, activist al C.C. al U.T.M. care au luat parte la lucrările celui de al 2-lea Congres al Uniunii Tineretului Cehoslovac (C.S.M.). (Agerpres)

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

Arături pentru însămînţările de primăvară

Folosind timpul frumos din ultimile zile, colectiviştii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Salonta, regiunea Oradea, au început arăturile pentru însămînţările de primăvară. Colectiviştii din comuna Mădăraş, de exemplu, care au terminat primii pe raion repararea uneltelor şi maşinilor agricole, au fost şi primii care au ieşit la arături. În numai 3 zile, brigăzile conduse de Ioan C. Pop, Petru Nuţ şi Alexandru Magyaroş au executat arături pe o suprafaţă de 25 ha. ce va fi însămînţată cu grîu şi orz de primăvară. Exemplul colectiviştilor din Mădăraş a fost urmat de colectiviştii din Ianoşda, şi Ghiorac, ca şi de ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Cefa, Gepiu, Batăr şi Tinca care au început arăturile pentru însămînţările de primăvară.

Totodată, colectiviştii şi ţăranii muncitori din raionul Salonta au transportat la cîmp aproape 400 tone de gunoi de grajd.

Din activitatea scriitorilor din regiunea Stalin

Scriitorii romîni, maghiari şi germani din regiunea Stalin vor realiza noi lucrări inspirate din viaţa oamenilor muncii din ţara noastră.

Astfel, scriitorii Dionisie Bîrcea şi Dumitru Stănescu au terminat zilele acestea piesa „Păianjenul". În viitoarea lor piesă intitulată „Zi de sărbătoare" scriitorii Arcadie Baculea şi Dumitru Stănescu vor prezenta un moment de seamă din viaţa ţăranilor muncitori din comuna Axente Sever. Scriitoarea germană Maria Haydl, autoarea romanului „Andreas" a terminat piesa de teatru în limba germană, intitulată „Komm zu uns".

Poetul Victor Borza, în recentul său poem „Niculina", face portretul unei ţesătoare. Scriitoarea maghiară Sipos Bella a ales ca temă a lucrării sale viitoare viaţa ceangăilor de pe valea Gîrcinului. Poemul pe care îl are în lucru scriitorul Ion Potopin este închinat marelui fiu al poporului cehoslovac Iulius Fucik.

O nouă metodă sovietică în turnătorie

La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin se experimentează pentru prima dată în ţara noastră o nouă metodă sovietică de turnare. Primele piese de oţel pentru corpurile torpedoului de bicicletă au fost turnate în ziua de 4 februarie după metoda formării în pelicule.

Metoda aceasta, folosită în unele uzine şi institute de cercetări din Uniunea Sovietică, deschide largi posibilităţi în turnarea pieselor de precizie şi îmbunătăţeşte simţitor calitatea pieselor. O seamă de defecte de turnare, inerente pînă acum, ca sufluri, umflături, ruperi de formă, albirea pieselor etc., sînt complet înlăturate prin folosirea metodei de formare în pelicule. Noua metodă creează, de asemenea, posibilităţi pentru automatizarea aproape completă a procesului de formare în turnătorii.

Un aport deosebit în experimentarea noii metode sovietice de turnare au adus inginerii Iulian Cazacu, laureat al Premiului de Stat, Vasile Negrescu, Alexandru Fekete, şi Tudor Petrişor, tehnicianul Ion Cazacu, maistrul Ştefan Felegeanu şi alţii.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI CEFERIŞTILOR

Îndemn spre noi realizări

PLOEŞTI (De la corespondentul nostru). — La depoul de locomotive Ploeşti întregul colectiv se străduieşte să întîmpine cu noi realizări Ziua ceferiştilor. Aci, mulţi comunişti ca mecanicul Petre I. Moraru, şefii de echipă Mihai Stănescu sau Nichita Stăncescu îşi amintesc de ziua de 16 februarie 1933, cînd s-au alăturat greviştilor de la Griviţa-Bucureşti. Pe atunci, nu erau decît fochişti, dar au suferit aceleaşi chinuri ca şi mecanicii şi lăcătuşii din depou.

Tinerii de aci, care nu de mult au îmbrăcat uniforma de ceferist ascultă cu multă atenţie istorisirile lor despre luptele ceferiştilor. Tot ceea ce află le întăreşte dorinţa de a munci mai bine, de a se depăşi mereu. Ei au încheiat luna ianuarie cu mari realizări; au depăşit planul la transport cu 24,60 la sută. Aceasta constituie un succes obţinut prin folosirea metodei Blinov, la transportarea trenurilor cu supratonaj. Datorită acestor realizări ei au reuşit să mărească cu 11,57 la sută parcursul mediu al locomotivei în km.-zi-tren-marfă.

Multe s-ar putea vorbi despre realizările obţinute la transportarea trenurilor de marfă sau la prelungirea timpului de funcţionare a locomotivelor. Sînt locomotive conduse de mecanici încercaţi care au de la 25.000 la 26.000 km mai mult parcurşi peste normativul de transport între două reparaţii generale. Exemplele mecanicilor şi fochiştilor de pe locomotivele cu numerele 073 şi 140 136 au fost urmate de mulţi mecanici şi fochişti ca Constantin Pletosu, Vasile Nacu şi alţii. În întîmpinarea zilei de 16 februarie, mecanicii Pletosu şi Nacu au efectuat de curînd transportarea a două trenuri marfă cu combustibilul economisit. Zeci de asemenea fapte a săvîrşit colectivul de muncitori de la depoul C. F. R. Ploeşti în aceste zile din preajma comemorării lui 16 februarie.

Ceferiştii gării Brateş

GALAŢI (De la corespondentul nostru).— Gara Brateş este foarte puţin cunoscută de pasagerii trenurilor rapide. Aici însă se munceşte cu multă însufleţire, se formează zilnic zeci de trenuri care pornesc în diferite direcţii din ţara noastră. Ele transportă mărfuri şi materiale necesare industriei, agriculturii ţării noastre, necesare oamenilor muncii. Ceferiştii gării Brateş caută să expedieze rapid aceste trenuri pentru ca să ajungă în timpul cel mai scurt la destinatie.

In luna ianuarie, ceferiştii din gara Brateş au încărcat şi descărcat peste plan cu 25,6 la sută mai multe mărfuri. Ei au folosit la maximum puterea de tracţiune a locomotivelor, reuşind ca tonajul trenurilor de marfă să fie depăşit cu 36.330 tone. Prin această depăşire datorită încărcării trenurilor cu supratonaj, au fost eliberate 49 de trenuri; deci, într-o singură lună, ceferiştii au reuşit să realizeze o economie de materiale şi oameni cu care se pot mîndri.

Asemenea realizări au putut fi obţinute numai prin munca hotărîtă a unor ceferişti ca, cei din echipa condusă de tovarăşul Nicolae Dichiu, şef de manevră. Această echipă avea în plan să formeze un tren în 63 de minute şi să descompună un tren în 58 minute. Echipa a reuşit să reducă din timpul de formare a unui tren 18 minute, iar din timpul de descompunere 16 minute. Aceste minute ceferiştii le folosesc pentru a forma zilnic alte trenuri; aşa cum spun ei, cu toate că au planificat să manevreze în 12 ore 480 osii, ei manevrează 800.

Echipa tovarăşului Dichiu lucrează după metoda sovietică Krasnov, de compunere a trenurilor simultan cu descompunerea. Vagoanele sînt triate pe grupe, apoi sînt compuse pe direcţii, formîndu-se astfel trenuri. După ce a fost format, echipa complexă compusă din şefii de tură, lăcătuşii de revizie, magazionerii cu revizia comercială şi şeful de tren iau în primire noul tren. Lăcătuşii raportează dacă au de semnalat defecte, iar acestea se remediază pe loc.

Brigada utemistă de pe locomotiva 140.228

ORADEA (De la corespondentul nostru). — Echipa mecanicului utemist Ion Teoreanu cu fochistul Vasile Muţ şi echipa mecanicului utemist Iosif Buhuş cu fochistul Ion Costea, formează brigada utemistă de pe locomotiva 140.228 din depoul de locomotive Oradea. Realizările pe care le-a obţinut, au făcut ca această brigadă să devină cunoscută de către toţi mecanicii şi muncitorii acestui depou. Aplicînd metodele sovietice Lunin, Papavin, Clavdia Baranovskaia, încadrîndu-se în mişcarea cincisutistă, tinerii au reuşit ca locomotiva să remorcheze în luna ianuarie 52 de trenuri, dintre care 14 au fost transportate cu supratonaj — în medie cu 15,20 la sută, peste tonajul normal. Pe lîngă aceasta, locomotiva a parcurs 150 km. mai mult decît distanţa planificată, cîştigînd şi 80 de minute din întîrzierile trenurilor. Tot în cursul lunii ianuarie, pe locomotiva îngrijită cu multă atenţie şi dragoste de brigada utemistă a fost înregistrată o economie de 30 tone combustibil şi o reducere de 5 la sută a consumului de uleiuri, faţă de norma planificată. Valoarea economiilor înregistrate depăşeşte suma de 6.000 lei.

In cinstea Zilei ceferiştilor brigada utemistă continuă să înregistreze succese şi mai însemnate. Astfel, în perioada 1—10 februarie echipele conduse de mecanicii Ion Teoreanu şi Iosif Buhuş au parcurs cu 263 km. şi respectiv 126 km. mai mult decît prevedea planul pe această perioadă.

Tot în aceste zile, locomotiva a remorcat un tren cu un supra-tonaj de 837 tone-marfă.

Noi asociaţii simple de producţie

Convinşi de avantajele lucrării pămîntului în comun, 30 familii de ţărani muncitori din comuna Făcăeni, raionul Feteşti s-au constituit într-o asociaţie simplă de producţie şi au hotărît să cultive orez pe cele 121 ha. de pămînt pe care le-au unit în cadrul asociaţiei. Alţi 94 de ţărani muncitori din aceeaşi comună au urmat exemplul lor, formînd o altă asociaţie cu o suprafaţă de 83 ha. pe care vor cultiva sfeclă de zahăr.

În raionul Feteşti au fost alcătuite pînă acum 25 de asociaţii simple de producţie, în cadrul cărora 507 ţărani muncitori vor cultiva plante tehnice pe o suprafaţă de 1008 ha.

Pe drumul deplinei lichidări a neştiinţei de carte

Analfabetismul a fost lichidat în numeroase sate şi comune din regiunea Ploeşti, printre care: Tohani, Căldăruşanca şi Gura Vadului, raionul Mizil, Bălţaţi, raionul Rîmnicu-Sărat, Dragodăneşti şi Cîndeşti-Vale, raionul Tîrgovişte, Bătrîni, raionul Teleajen, Meteleu şi Odaia Banului, raionul Pogoanele şi multe altele. Anul trecut au urmat cursurile de alfabetizare în întreaga regiune 1.938 de cetăţeni la ciclul 1 şi 3.100 la ciclul 2.

Pentru ca toţi neştiutorii de carte să poată frecventa cursurile de alfabetizare în majoritatea comunelor ele sînt organizate pe centre de case. Foştii analfabeţi, fruntaşi în muncă, şi cei care participă cu regularitate la cursurile de alfabetizare sînt popularizaţi în cadrul căminelor culturale, la staţiile de radioficare etc. La acţiunea de atragere la cursuri a neştiutorilor de carte contribue şi foştii analfabeţi Petre Eftimie, din comuna Vadu Săpat, raionul Mizil, Leu Costache, brigadier la schela Gura Ocniţei, Gheorghe Ristoroiu din comuna Bucşani, raionul Tîrgovişte etc.

Şi comisiile de femei dau un preţios ajutor la munca de alfabetizare. De pildă, pentru cele 15 femei bătrîne din comuna Benţu, raionul Buzău, care au mai rămas de alfabetizat, comisia de femei a stabilit 4 centre în casele a 4 delegate unde se ţin cursurile şi se citesc apoi diferite materiale din revista „Săteanca".

În multe comune şi în special în întreprinderi, neştiutorii de carte sînt alfabetizaţi de cadre voluntare pregătite de secţiile de învăţămînt.

200.000 de spectatori

Pe ecranele cinematografelor din Capitală rulează de trei săptămîni noile filme romîneşti „Desfăşurarea", „...Şi Ilie face sport", producţii ale studioului de filme artistice „Bucureşti". Ele au fost vizionate pînă acum de peste 200.000 spectatori.

Acest succes deosebit mărturiseşte dragostea entuziastă, din ce în ce mai mare, cu care oamenii muncii întîmpină filmele create de studiourile noastre, preţuirea largă de care se bucură străduiniile pozitive îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului cinematografiei din R.P.R.

Filmele „Desfăşurarea", „...Şi Ilie face sport" rulează în săptămîna aceasta la cinematografele: „Bucureşti", „Gh. Doja", „1 Mai" şi „Olga Bancic".

Deschiderea Muzeului „V. I. Lenin-I. V. Stalin", de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Sîmbătă la amiază a avut loc deschiderea Muzeului „V. I. Lenin—I. V. Stalin", de pe lîngă Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La solemnitatea de deschidere a Muzeului au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraş, C. Pîrvulescu, P. Borilă, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, N. Ceauşescu, general locotenent Al. Drăghici, I. Fazekaş, S. Bughici, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizaţiilor obşteşti, reprezentanţi ai vieţii ştiinţifice şi artistice, activişti de partid şi ai organizaţiilor de masă, ziarişti romîni şi străini.

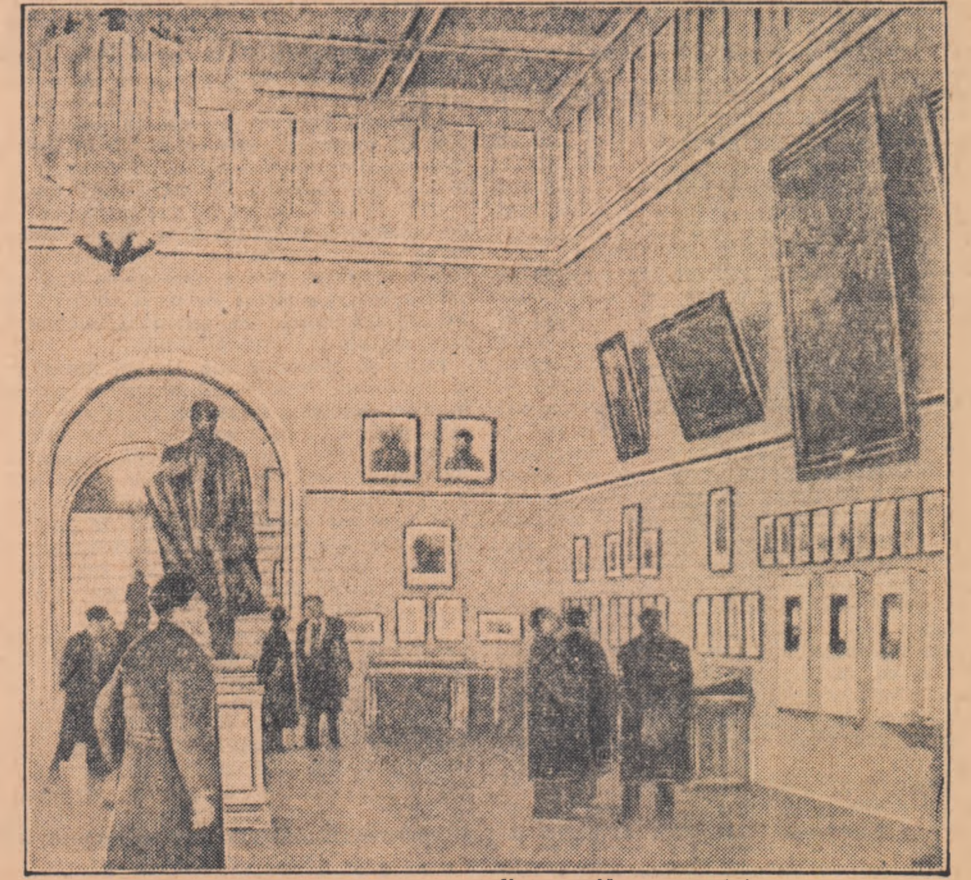
Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. C. Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

Inaugurăm astăzi o nouă instituţie care va sluji operei de răspîndire a măreţei învăţături marxist-leniniste — Muzeul Lenin-Stalin de pe lîngă Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn — a spus vorbitorul.

Muzeul vine să completeze şirul de instituţii create de partid în vederea educării marxist-leniniste a membrilor partidului şi a oamenilor muncii fără de partid. Muzeul va ajuta pe membrii şi candidaţii de partid, cadrele partidului, tineretul, intelectualitatea, pe toţi oamenii muncii în studierea nesecatului tezaur al teoriei marxist-leniniste şi a experienţei istorice a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, contribuind la însuşirea şi transformarea acestui tezaur în bunul celor mai largi mase ale poporului nostru.

În vremea noastră leninismul a triumfat în U.R.S.S., el triumfă în marea Chină populară, în ţările de democraţie populară, ideile sale sînt steagul de luptă a milioane de oameni din ţările capitaliste şi coloniale.

Leninismul este steaua călăuzitoare a tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, a întregii omeniri progresiste în lupta ei pentru pace, pentru democraţie şi socialism, pentru un viitor fericit.

In fotografie: un aspect dintr-o sală a muzeului

O parte din exponate — a spus în continuare vorbitorul — arată înrîurirea puternică pe care a exercitat-o mişcarea muncitorească din Rusia asupra mişcării muncitoreşti din ţara noastră, pătrunderea ideilor leninismului în Romînia, influenţa uriaşă a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, victoria leninismului în mişcarea muncitorească din ţara noastră, prin făurirea Partidului Comunist în focul avîntului revoluţionar produs în ţara noastră de Revoluţia din Octombrie. Partidul nostru de la naşterea sa s-a călăuzit de învăţătura marxist-leninistă. Ideile atotbiruitoare ale leninismului l-au ajutat să devină avangarda recunoscută a clasei muncitoare, l-au călăuzit în lupta pentru răsturnarea dictaturii fasciste, pentru doborîrea burgheziei şi moşierimii şi instaurarea regimului democrat-popular, îl călăuzesc în opera de construire a socialismului şi de apărare a păcii.

Exprimăm Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice recunoştinţa fierbinte a partidului nostru şi a oamenilor muncii din ţara noastră, pentru ajutorul frăţesc neprecupeţit dat în organizarea Muzeului Lenin-Stalin din Bucureşti.

Exprimăm mulţumiri Muzeului Central V. I. Lenin din Moscova pentru ajutorul preţios acordat în organizarea muzeului.

Tov. C. Pîrvulescu a declarat apoi deschis Muzeul „V. I. Lenin-I. V. Stalin" de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Asistenţa a vizitat apoi muzeul, care cuprinde peste 1000 de reproduceri de documente, cărţi, broşuri, ziare, fotografii, picturi, sculpturi şi machete ce ilustrează opera măreaţă a marelui geniu al omenirii V. I. Lenin şi a continuatorului operei sale nemuritoare I. V. Stalin. Se găsesc de asemenea ediţii ale lucrărilor lui V. I. Lenin şi I. V. Stalin în limbile rusă şi romînă şi în diferite limbi europene şi asiatice.

În sala de cinematograf a muzeului vor fi proiectate filme inspirate din glorioasa istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. De asemenea vor putea fi ascultate, înregistrate pe discuri, cuvîntări rostite de V. I. Lenin şi I. V. Stalin.

Muzeul funcţionează în clădirea din Şoseaua Kiseleff nr. 3.

Muncește în meseria pentru care te-ai pregătit !

— Scrisoare deschisă tovarășului Ion Pușcoiu —

Tovarășe Pușcoiu,

Cu toate că am foarte mult de lucru, fiindcă așa cere munca mea, totuși sacrific din timpul liber pe care îl am și îți scriu. Nu ne cunoaștem de mult, nu este nici o lună de atunci. La început mi-ai făcut o impresie bună. Mi-ai vorbit despre tine, despre planurile tale de viitor, despre cunoștințele tale, despre studiile tale. Și într-adevăr ai despre ce vorbi. Ești doar absolventul unei școli medii tehnice de mecanizare a agriculturii.

Cunoștințele tale sînt foarte necesare S.M.T.-ului în care lucrezi. În S.M.T.-ul nostru mai sînt încă mulți tovarăși, colegi de ai tăi, care muncesc, punînd în practică cunoștințele pe care le-au căpătat în cei patru ani de școală. Putem spune că și datorită muncii depuse de ei S.M.T.-ul nostru este fruntaș în campania de reparații. Despre acești tovarăși am putea să vorbim multe. Cu ei se mîndrește organizația noastră, se mîndrește întreg colectivul de muncă al S.M.T.-ului.

Din păcate, despre tine nu se poate spune acest lucru.

De la venirea ta în S.M.T.-ul nostru au trecut șase luni; în acest timp tu ai muncit în șase locuri.

Deși statul ți-a dat posibilitatea să te pregătești patru ani, ca să poți deveni un bun tehnician, la început ai cerut să ți se dea un post de funcționar, adică să lucrezi la birou. Natural că în acest post nu era nevoie să mergi prin ploaie sau vînt, nici să te „murdărești" de ulei, unsoare etc. Mi-ai spus că cunoști la perfecție multe tipuri de motoare și mașini agricole și nu odată te-ai lăudat în cercul tău de prieteni cu cunoștințele tale în domeniul mecanicii. Dar cine te-a văzut în practică la lucru ? Nimeni, pentru că tu ai lucrat în birou. În sfîrșit, după multe intervenții și rugăminți ai trecut să lucrezi în meseria ta. Dar rezultatul? Tovarășii tăi nu sînt mulțumiți de tine. Niciodată nu ai pus în practică cunoștințele căpătate în școală.

După un timp ai început să lipsești sistematic de la lucru. Pe lîngă tine ai mai „antrenat" și pe alți tovarăși. Și acest lucru tocmai acum, cînd se dă marea bătălie a reparațiilor, cînd fiecare ceas este scump. Ai motivat aceasta prin faptul că nu ești încadrat în muncă după studiile pe care le ai. Tovarășii din comitetul U.T.M. au stat de vorbă cu tine, iar direcția te-a încadrat după dorința ta. La o consfătuire de producție ți-ai luat angajamentul că îți vei remedia lipsurile, că vei munci mai bine, că nu vei mai lipsi nemotivat. Dar angajamentul tău a fost numai o vorbă goală, deoarece chiar a doua zi ai lipsit iarăși de la lucru.

Alături de tine muncesc și tovarăși veniți din industrie de la care puteai lua multe exemple. Dar tu nu ai vrut să te încadrezi în rînd cu ceilalți. Ai invocat diferite argumente, printre care și acela că în S.M.T. este noroi, că este „mizerie" — cum spui tu — și că vrei să pleci într-o muncă de birou pe care ai și găsit-o în oraș.

Ți-e ușor să găsești o astfel de muncă la oraș. Acolo nu va fi nici noroi, nici nu vei fi nevoit să te „murdărești" de ulei și de unsoare, așa cum te „murdărești" în S.M.T., în profesia de tehnician. Dar cum vei justifica tu acolo plecarea din S.M.T. ?

Organizația U.T.M. ți-a cerut consimțămîntul de a te încadra în învățămîntul U.T.M. Ai răspuns că problemele care se discută acolo le cunoști de mult, că le-ai învățat în școală. Dacă îți sînt cunoscute aceste probleme, trebuie să știi că munca în agricultură este o muncă importantă în momentul de față, că partidul mobilizează poporul în marea bătălie pentru recolte bogate. Ai văzut cu ochii tăi pe muncitorii, inginerii tehnicienii care au venit la noi din industrie. Ei nu s-au speriat nici de noroi și nici de alte greutăți de care tu te plîngi și din cauza cărora vrei să pleci din S.M.T., să dezertezi din lupta în care ai putea să aduci o mare contribuție. Nu consideri oare, tovarășe Pușcoiu, că prin atitudinea ta ai jignit pe tovarășii tăi de muncă ?

Tovarășii Zaharia Simion și Jecu Tănase nu au studiile tale, dar ei își depășesc norma cu 270 la sută. Asemenea lor mai sînt mulți — am putea înșira rînduri întregi numai din S.M.T.-ul nostru. Dar pentru tine aceștia nu sînt nimic sau sînt niște „proști", deoarece tu afirmi că numai proștii stau să lucreze în S.M.T.

Ei bine, n-ai dreptate ! Muncitori ca aceștia sînt mîndria S.M.T.-ului nostru, a organizației noastre, pe cînd oameni ca tine, buni de nimic, care fug de muncă, nu sînt demni decît de dispreț.

Totuși, așa cum spune un vechi proverb — „decît niciodată mai bine mai tîrziu" — nu este încă tîrziu să te schimbi, să vii la muncă alături de noi, în meseria pentru care te-ai pregătit, să înțelegi unde-ți este locul în marele efort al poporului pentru construirea socialismului în patria noastră.

Tovarășii tăi sînt gata să te ajute.
Al tău prieten

VASILE SIMBETEANU
lăcătuș mecanic, S.M.T. Babadag, regiunea Constanța

Consfătuirea pe țară pentru îmbunătățirea calității produselor zaharoase

Vineri a avut loc la Ministerul Industriei Alimentare consfătuirea pe țară cu privire la îmbunătățirea calității și prezentării produselor zaharoase.

La consfătuire au participat conducătorii întreprinderilor de produse zaharoase din țară, muncitori și tehnicieni fruntași și reprezentanți ai comerțului socialist. Au participat de asemenea tovarășii Dumitru Diaconescu Constantin Teodoru și Traian Covalschi, locțiitori ai ministrului Industriei Alimentare.

În cuvîntul de deschidere, tov. Dumitru Diaconescu a scos în evidență principalele lipsuri care persistă în sectorul respectiv, legate de calitatea și ambalarea unor produse zaharoase. Pe această temă, Gh. Găină, director tehnic în Direcția generală a zahărului, a prezentat un referat cuprinzînd măsurile care trebuie luate pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Au urmat apoi discuții la care au luat parte numeroși participanți la consfătuire.

Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. Dumitru Diaconescu, locțiitor al ministrului Industriei Alimentare.

Brigada artistică de agitație a Ministerului Industriei Alimentare a prezentat la sfîrșitul lucrărilor consfătuirii un program artistic în care au fost satirizate întreprinderile care au dat produse de proastă calitate. (Agerpres)

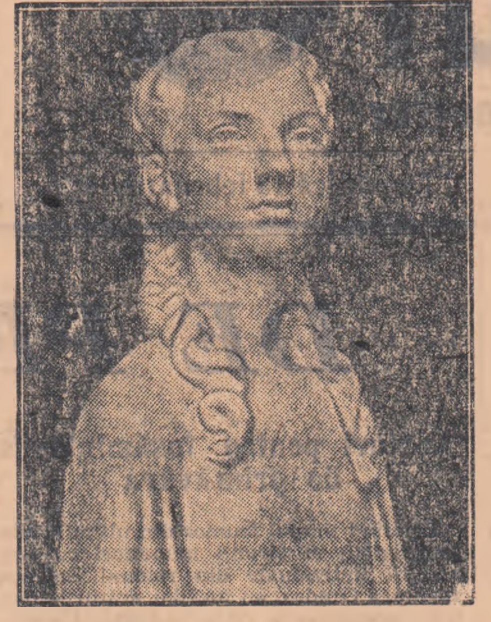
Din Expoziția anuală de Stat a artelor plastice

UN INSPIRAT PORTRET CREAT DE SCULPTORUL C. BARASCHI

Adeseori opere de artă mici ca dimensiuni devin mari cînd reușesc să redea cu profunzime și claritate, cu simplitate și forță de a emoționa, adevărul vieții. Printre astfel de opere, gingașe, de proporții reduse, dar realizate la o remarcabilă ținută artistică, se situează bustul în marmoră intitulat „Fetița mea" al sculptorului Constantin Baraschi, artist al poporului. Prezentînd în Expoziția anuală de Stat nouă lucrări, dintre care — în afară de două proiecte de statui equestre — restul sînt portrete, sculptorul Baraschi ne face încă odată dovada remarcabilelor sale calități de portretist. Dar dintre toate acestea, bustul „Fetița mea" — reprezentînd un cap de copil, cu un aer senin, cu ochi limpezi, inteligenți — vădește cu deosebire înaltul nivel artistic atins de sculptor, posibilitățile sale de a dezvălui și sublinia expresiv trăsăturile sufletești tipice ale omului.

Artistul definește aici cu claritate fizionomia spirituală a unui caracter tipic de copil din zilele noastre, aflat în pragul adolescenței. Cu o rară simplitate în execuție, sensibil și delicat în tratare, sculptorul redă frăgezimea și prospețimea chipului tînăr al fetiței, trăsăturile ei fine, luminoase, zîmbetul reținut, plin de încredere și optimism. Cele mai neînsemnate detalii slujesc — accentuate sau diminuate — pentru făurirea unității operei.

Redarea în artă a unui chip, trebuie să fie după însăși natura sa, concretă. Numai într-o formă individuală, distinctă, capătă întruchipare și expresie legile obiective ale naturii și societății. Portretul, prin înseși particularitățile sale, cere de la artist o atenție deosebită față de realitatea vie, față de redarea fidelă a ceea ce este esențial, semnificativ în chipul modelului. În portretul fetiței, sculptorul Baraschi a urmărit reliefarea — prin mijlocirea chipului redat autentic, cît mai apropiat de model — a trăsăturilor tipice, caracteristice, alegînd acele trăsături proprii personajului portretizat, capabile să-l dezvăluie ca individualitate și ca om al unei perioade istoricește determinate. Astfel, s-a născut o lucrare în care — dincolo de asemănarea fizică exterioară —

C. Baraschi : „Fetița mea"

sînt evidențiate pregnant caracteristici pozitive tipice ale noilor generații de tineri din patria noastră, ca optimismul și modestia, inteligența și spiritul cercetător, dornic de a cunoaște, robustețea morală și fermitatea, calmul semeț și echilibrul sufletesc armonios. Marmora rece, în care a fost dăltuit cu finețe chipul fetiței, a căpătat parcă viață, însuflețită de vibrația fierbinte a procesului de creație. Privind portretul, imaginația prinde aripi și-ți dă ghes să te gîndești la viitor, la căile ce-i stau larg deschise în fața acestei mlădițe proaspete a vieții noi.

Mărturisind un limbaj plastic deprins la școala maeștrilor sculpturii realiste, plin de spontaneitate și sentiment, rezultat al unei vaste experiențe în tăierea marmorei, bustul „Fetița mea" se numără printre cele mai valoroase portrete din expoziție. El reprezintă în același timp un serios pas înainte în creația sculptorului Baraschi.

Spre deosebire de aceasta, celelalte lucrări expuse în acest domeniu se opresc mai mult la redarea corectă a individului portretizat, la respectarea asemănării fizice. Chiar dacă și în aceste busturi se impun spiritul de observație ascuțit al artistului, capacitatea sa de a reține și a reproduce întocmai, din cîteva trăsături viguroase, conturul unei fizionomii, e clar pentru privitor că portretele pictorilor Jean Al. Steriadi și Camil Ressu al baritonului Petre Ștefănescu-Goangă sau „Bustul de copil", nu pot egala calitățile artistice deosebite ale inspiratului portret „Fetița mea".

Autentică operă de artă, făurită cu dragoste și pasiune, emoționanta imagine a fetiței gingașe și modeste, arată că artistul poporului C. Baraschi înțelege portretul nu unilateral, nu ca sublinierea uneia sau alteia din trăsăturile fizice exterioare în dauna redării vieții lăuntrice, în dauna unității armonioase a imaginii artistice, ci în aceea ce are el esențial, omenesc.

MIRCEA DEAC

Activitate vie, bogată în conținut

La „Casa Pionierilor" din Cîmpina

Așezată cum nu se poate mai pitoresc, lîngă pădurea de brazi din parcul „Istrate", alături de casele memoriale ale celebrului nostru pictor Nicolae Grigorescu și marelui cărturar B. P. Hașdeu, „Casa Pionierilor" din Cîmpina parcă îmbie pe trecător să-i viziteze camerele nenumărate și să ia parte măcar pentru cîteva clipe la activitatea interesantă care se desfășoară aici, zi de zi.

Cînd am sosit, pionierii împărțiți în două echipe, tocmai terminaseră de disputat o înfocată bătaie cu zăpadă și acum se îndreptau voioși spre săli.

„Casa Pionierilor" are o mulțime de cercuri care de care mai interesante, care de care mai atrăgătoare. E greu să te hotărăști. Să intrăm totuși la cercul de literatură condus de tovarășa profesoară Cela Dobrian. Eleva Gruia Maria citește „Doina" de Coșbuc. Cercul e bine amenajat. Are o bibliotecă bogată, care ocupă un perete întreg, iar tematica cercului tinde să aprofundeze cunoștințele elevilor despre literatură, căpătate la orele de școală. Astfel, s-au ținut referate despre: „Amintirile lui Creangă", „Critica societății burghezo-moșierești în opera lui Eminescu și Caragiale", iar acum se discută despre tematica poeziilor lui Coșbuc.

★

La cercul de muzică, elevii au ajuns deja la optimi. Pionierul Caraivan Octavian, în fața portativului, repetă de zor notele luptîndu-se cu un acordeon uriaș, sub supravegherea profesorului. Ceilalți pionieri îl urmăresc cu atenție. Toți vor să învețe să cînte la acordeon.

Am discutat cu tovarășul profesor Togănel Laurențiu, conducătorul cercului de muzică instrumentală. El vorbește cu multă bucurie despre progresele simțitoare făcute de pionieri.

— Noi ne putem mîndri cu progresele realizate de Stamatescu Nicolae și Cioata Cornel care au fost primiți, de altfel, acum cîteva zile și în U.T.M. Vreau să precizez ceva. Aici nu e vorba de cine știe ce „har" misterios. Nu. Pionierii au făcut progrese pentru că au venit regulat la cursuri, s-au ocupat cu tragere de inimă și sîrguință de învățătură și astfel stăruințele lor au fost răsplătite.

Camera poveștilor. Vatra pitică în care arde un foc zdravăn de lemne nu e decît o imitație. Și totuși ai impresia că jarul te-ar frige dacă ai pune mîna pe el. Pereții sînt împodobiți cu tablouri care redau fragmente din basmul „Punguța cu doi bani" de Creangă și din „Povestea prieteniei" de Necrasov.

Pionierii cei mai mici stau roată pe niște scăunele în jurul tovarășei profesoare Anghelache Marieta, care le povestește basmul „Nuielușa de alun" de Călin Gruia.

Vin aici, la Casa Pionierilor din Cîmpina, copii din cele mai îndepărtate comune. Ei sînt atrași de basme. Pînă acum, copiii au ascultat multe basme ca: „Fratele și sora" de frații Grimm, „Cheița de aur" de Alexei Tolstoi, „Harap Alb" de Creangă și altele.

Pentru ca cele auzite să se fixeze și mai bine în memoria copiilor, de fiecare dată au loc discuții asupra basmului învățat, fiecare pionier arată ce i-a plăcut mai mult.

★

La grupul micilor artiști plastici din cercul de pictură și desen, condus de tovarășii Pivodă Dumitru și Blum Elena, e liniște.

Pionierii, aplecați asupra planșelor, lucrează cu pasiune și mulți obțin realizări frumoase. De pildă, cu toții au lucrat la executarea unui „Moș Gerilă" de 4 m. pentru pomul de iarnă.

Cînd am ajuns la cercul de cultură fizică, pionierii tocmai își disputau cu înfocare partide în campionatul de tenis de masă.

— Vom proceda și noi așa cum a început cu cîteva mii de ani în urmă Thales din Milet, l-am auzit pe tovarășul profesor Georgescu Nicolae vorbind pionierilor, cînd am deschis ușa sălii cercului de fizică.

După ce am asistat cîtva timp la experiențele pe care Niculescu Vasile, Filoti Gheorghe și Beghes Horia le făceau sub supravegherea profesorului, l-am întrebat pe acesta:

— Care sînt gîndurile dvs. pentru viitor ?

— Noi vrem să desfășurăm aici o activitate deosebită, legată de cea de la școală. Vom construi lucrări de radiofonie, lucrări de care pionierii se simt atrași cu deosebire.

★

Am rămas cîteva clipe nehotărît. Mai erau atîtea camere de vizitat... În care să te duci mai întîi ? La cercul de științe naturale condus de tovarășa Moșuc Oresia, unde pionierii tocmai împăiază un porumbel ? La cercul de chimie, la cercul de matematică, la cercul de mecanică sau la cel al mîinilor îndemînatice ?

Peste tot, pionierii muncesc cu voie bună și tragere de inimă, îmbogățindu-și și perfecționîndu-și cunoștințele căpătate la școală.

Mi-am adus aminte că eu, și toți ceilalți din generația mea, cînd eram de vîrsta copiilor care astăzi ascultă basme în camera amenajată special pentru ei, ascultam șuieratul bombelor ce cădeau deasupra orașului ; ascultam zi de zi, noapte de noapte, sunetul sirenelor care vesteau alarma aeriană.

Regimul de democrație populară, partidul și guvernul nostru pun acum la dispoziția copiilor, a tineretului mijloacele cele mai bune pentru o dezvoltare sănătoasă, îi inspiră încrederea în viitorul fericit al patriei noastre.

Dar și astăzi negustorii de moarte din Apus, în frunte cu imperialiștii americani vor să arunce lumea într-un nou măcel. Poporul romîn se ridică însă cu hotărîre împotriva unor asemenea planuri monstruoase.

Noi nu vrem ca copiii noștri să trăiască grozăviile războiului. Vrem să asculte, nu șuieratul bombelor, ci muzică, armonia versurilor clasice, să cunoască arta și literatura, să învețe să cînte la acordeon, să facă sport, să facă experiențe de laborator, într-un cuvînt să trăiască din plin o copilărie fericită. Și pentru apărarea acestui viitor al copiilor noștri vom face totul.

Corespondent
IOAN BALU

Din presa locală

★ ★

O nouă premieră la Baia Mare

Zilele trecute la Teatrul de stat din Baia Mare, a avut loc premiera piesei „Raiul pămîntesc", dramă în trei acte de Orin Vasiliev.

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes, datorită creațiilor artiștilor Vasile Crețoiu, artist emerit al R.P.R., Lulu Savu, Richardo Colberti, Eugenia Gheorghian și alții.

(Din ziarul „Pentru socialism" Baia Mare).

Cupa „16 Februarie"

Colectivul sportiv „Locomotiva" din Pitești, a organizat cea de a V-a ediție a cupei „16 Februarie" cu participarea a 150 sportivi. La invitația colectivului sportiv, vor participa la concurs 5 echipe de volei, 5 de baschet, 4 de popice și 6 de șah, reprezentative ale colectivelor sportive din orașul Pitești.

În vederea cinstirii Zilei ceferiștilor, consiliul colectivului sportiv „Locomotiva" Pitești și-a propus întărirea secțiilor pe ramuri de sport, a cercurilor sportive, mărirea numărului de membri, precum și trecerea unui însemnat număr de probe G.M.A. Printre sportivii ceferiști se numără utemistul Moștanu, rabotor inovator la I.C.M.-Pitești, fruntașul în producție Crainiciuc Emanoil, șahistul fruntaș Ghilea Andrei de la I.R.T.A. și alții.

Competițiile se vor încheia la 16 februarie, cînd cupa va fi înmînată colectivului cîștigător.

(Din ziarul „Secera și Ciocanul" Pitești).

Au cîștigat trei zile

Antrenați în întreceri, laminatorii Combinatului metalurgic Reșița luptă pentru îndeplinirea înainte de vreme a planului.

În frunte cu maistrul Protocsil Adolf, laminatorii de la linia fină au îndeplinit planul lunei ianuarie cu trei zile înainte de termen, iar cei de la linia mijlocie l-au îndeplinit cu două zile înainte.

Ei dau astfel viață angajamentelor luate cu ocazia lansării chemării către toate secțiile sectorului siderurgic.

(Din ziarul „Flamura Roșie" Reșița).

Expoziție cu vînzări

La 5 februarie s-a deschis în Craiova o expoziție cu vînzări a Organizației comerciale locale—produse industriale. Au fost de față numeroși delegați ai organizațiilor de partid și sindicale precum și oameni ai muncii din oraș.

Pentru buna aprovizionare a populației cu diferite produse indigene și de import, s-au pus în vînzare prin cele patru raioane mărfuri în valoare de 1.500.000 lei.

(Din ziarul „Inainte" Craiova).

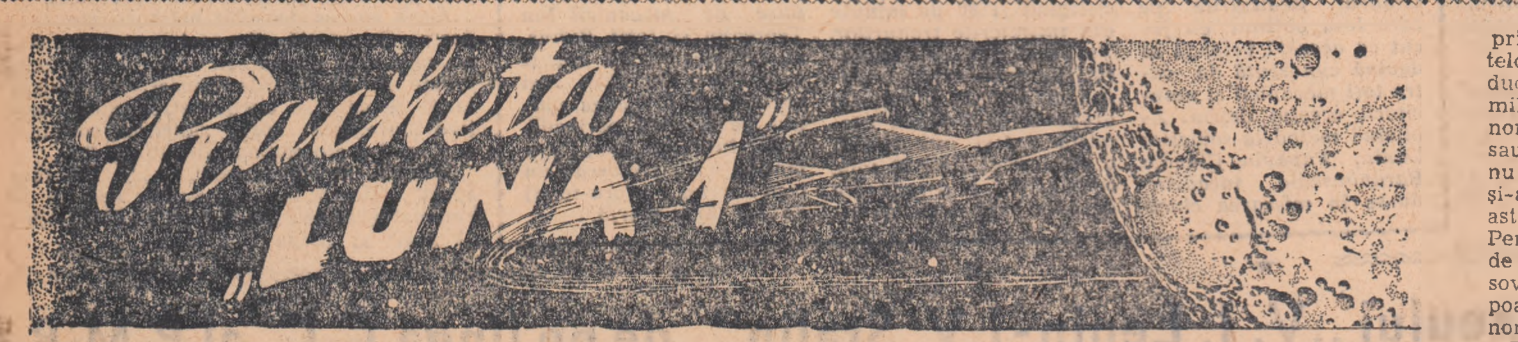
Noi unități comerciale de stat

Aproape în fiecare zi, în Capitală se deschide cîte un nou magazin. În luna ianuarie, de pildă, s-au deschis peste 40 de noi unități ale comerțului de stat.

În primele zile ale lunii februarie s-au deschis magazine alimentare generale pe str. Baicului din raionul „1 Mai" și pe str. Bucur din raionul „Nicolae Bălcescu" un magazin de cafea în pasajul Crețulescu și un magazin de patiserie-cofetărie, un magazin de cafea și dulciuri în pasajul Eforie.

Noile magazine sînt bine aprovizionate și satisfac în mare măsură cerințele consumatorilor. În prezent, se lucrează la amenajarea altor localuri, în care se vor deschide pînă la sfîrșitul lunii februarie aproximativ 15 unități comerciale.

(Agerpres)

In numerele 1786, 1789, 1792, 1794, 1797 din ziarul „Scînteia tineretului" au fost reproduse din revista sovietică „Znanie sila", cîteva fragmente din povestirea științifico-fantastică despre o călătorie imaginară în Lună, care ar avea loc.. în anul 1974.

Ziarul nostru continuă să publice, în fragmente această povestire.

VI.

De ce zburăm spre Lună

profesor V. N. HOMENKO,
președintele Asociației interplanetare

Se apropie o zi măreață pentru istoria științei — ziua decolării primei nave interplanetare. Puternica forță de gravitație care ne-a legat de Pămînt, va fi învinsă. Oamenii sînt fii ai Pămîntului, corpurile lor se compun din atomi pămîntești ; vor părăsi pentru prima dată Pămîntul ființe pentru care sînt necesare hrană pămîntească, apă pămîntească și aer pămîntesc. Începe epoca marilor descoperiri astronomice, era cosmică în istoria omenirii.

Această eră începe prin zborul oamenilor de știință sovietici spre Lună. De mii și mii de ani, de cînd există omenirea Luna a servit drept „lanternă" împrăștiind bezna nopților. Timp de mii de ani, oamenii au socotit timpul după Lună cel mai vechi calendar a fost legat de fazele Lunii. Multe popoare ale Orientului mai au și acum un asemenea calendar. Luna noastră calendaristică se deosebește de fazele satelitului Pămîntului, însă în cinstea sa se numește lună. Popoarele antice considerau Luna drept zeiță, i se închinau și îi aduceau jertfe. Astrologii — pseudosavanții evului mediu — afirmau că Lunei i se datoresc visurile, rănile, furturile, că sub semnul ei se desfășoară prima zi a săptămînii și că ea este stăpîna argintului. Deabia la începutul secolului al XVII-lea, Galileu și-a îndreptat spre Lună telescopul și a văzut acolo munți. La mijlocul secolului trecut, astronomii au întocmit o hartă exactă a Lunii. Ei contemplau peisajele Lunei, emiteau ipoteze. Dar iată că epoca ipotezelor a trecut. Peste puțin timp, cîțiva oameni de știință sovietici vor păși pe solul Lunei, vor lua în mînă praf de pe Lună.

Prima expediție nu va rămîne mult timp pe Lună și este de dorit ca ea să vadă cît mai multe. De aceea, s-a ales pentru aterizare Marea Ploilor, la Sud de craterul Platon (sub „sprînceana" dreaptă a chipului Lunei). În imediata apropiere se află un continent, lanțuri de munți — Alpii Lunii și Caucazul Lunei, muntele conic Picot și un crater cu un perete inelar. În sfîrșit, vom afla prin ce se deosebesc între ele „mările" și „continentele" Lunei și diferitele tipuri de munți. Nu departe se află craterul Aristarh. Ne interesează de mult să știm de ce strălucește el atît de tare în faza de lună plină. Înafară de aceasta, chiar craterul Platon prezintă un interes deosebit : acolo se observă variații zilnice de culoare. Se datorește aceasta oare iluminării sau unor reacții chimice sau (ceea ce am dori cel mai mult) apariție unui mușchi vegetal ? De mult au încercat oamenii de știință să dezlege această enigmă, iar acum vom obține însfîrșit date precise.

Astronomii și geologii au pregătit o listă lungă de întrebări este oare adevărat că suprafața Lunei este acoperită de un praf afînat ? Călătorii vor afla aceasta chiar din primele secunde. Este oare mare grosimea stratului de praf ? Care este temperatura sub acest praf ? Ce fel de roce există acolo ? Pentru a primi răspuns la aceste întrebări, expediția va pune în funcțiune trei sonde de foraj : una în „mare", a doua pe „continent" și a treia în crater.

Zborul dificil spre Lună a fost pregătit nu de dragul recordurilor sportive și nici pentru satisfacerea curiozității. Cunoașterea Lunei ne va fi de mare folos, deși poate nu dintr-o dată, poate nu în primul an.

În primul rînd ne interesează rocele Lunei. De mult se știe că rocele Lunei se compun din aceleași elemente chimice ca și cele pămîntești. De aceea este foarte posibil ca pe Lună să fie găsite zăcăminte de substanțe minerale utile. Bine înțeles că pe noi ne interesează numai acelea care pe Pămînt sînt rare și deficitare, încît să aibă sens transportul lor pe o distanță de 400.000 kilometri, de exemplu, elemente rare, metale și pietre prețioase.

Luna se compune din aceiași atomi ca și Pămîntul, însă acești atomi se găsesc în alte condiții : forța de gravitație este mai mică, nu există aer, nu există oxigen și nici oxidare, nu există apă, variațiile de temperatură sînt mari. De aceea este posibil ca pe Lună să se găsească minerale care nu seamănă cu cele de pe Pămînt. Noi sperăm că se vor descoperi noi compuși chimici. La ce vor folosi ei ? Aceasta se va lămuri după ce vor fi studiate proprietățile lor.

Zborul spre Lună este așteptat cu multă nerăbdare de astronomi cu toate că din momentul acestui zbor Luna va ieși din domeniul lor de studiu și va ține de domeniul de studiu al selenologilor și selenografilor (de la cuvîntul grecesc „selene" = Luna) — geologii și geografii Lunei. Astronomii sînt extrem de interesați în observarea aștrilor dincolo de limitele atmosferei. Atmosfera este dușmanul lor principal. Ea deformează imaginea planetelor, dispersează razele, le deviază și le duce în spațiul cosmic, răpește astronomilor zile și ore de muncă, atunci cînd norii acoperă cerul. Pe Lună nu există sau aproape nu există atmosferă ; acolo nu există asemenea dificultăți. Astronomii și-au trasat un plan larg de observațiuni astronomice dincolo de limitele atmosferei. Pentru a îndeplini acest plan este nevoie de mult timp. De aceea, prima expediție sovietică are sarcina de a cerceta dacă se poate crea pe Lună un observator astronomic, care să funcționeze incontinuu.

Dacă va fi creat un asemenea observator, el se va putea ocupa nu numai de problemele cerului, ci și de problemele Pămîntului. Straturile superioare ale atmosferei se pot studia de pe Lună mai comod decît de pe Pămînt, deoarece meteorologii de pe Pămînt le privesc printr-un strat gros de aer dens în timp ce observatorii de pe Lună le-ar privi prin spațiul interplanetar transparent. De pe Lună se vede dintr-odată o întreagă emisferă a globului pămîntesc. De aceea, este mai comod de a studia de pe Lună mișcarea norilor, schimbarea timpului pe o întindere mai mare și mai ales în regiunile slab populate din apropierea polilor și deasupra oceanelor. Trebuie spus, deși acest lucru poate să pară uimitor, că hărțile Lunei de care dispunem sînt mai amănunțite și mai exacte decît hărțile Antarcticei sau ale pustiurilor africane. Cînd vom ajunge pe Lună, se vor trasa pe hartă prin fotografierea în raze infraroșii, toate regiunile slab cercetate. O asemenea metodă se dovedește a fi mult mai simplă decît studiul exact al acestor regiuni de pe Pămînt, căci după cum se spune „de sus se vede mai bine".

În sfîrșit, observatorul de pe Lună va contribui la răspîndirea televiziunii, deoarece o singură stație de retransmisie pe Lună poate înlocui toate cablurile și toate stațiile de retransmisie pe care le construim acum la fiecare 100 kilometri. Bineînțeles că transmisiile de pe Lună vor putea fi văzute numai pe o jumătate a globului, acolo unde Luna se află deasupra orizontului.

Ca și astronomia fizica va fi și ea mult avantajată. Părăsind Pămîntul fizicienii capătă două laboratoare naturale : unul din ele este Luna, al doilea — spațiul interplanetar. Pentru fizicieni al doilea laborator este mai interesant decît primul.

În acest laborator există următoarele condiții : în partea iluminată de soare există un flux bogat de raze luminoase ultraviolete, raze X și alte raze, care nu pot pătrunde prin atmosferă și se studiază pe Pămînt numai în laboratoare. La umbră, temperatura se apropie de minus 273 grade, temperatură pe care pe Pămînt o obținem cu multă greutate cu ajutorul unor mecanisme complicate. De jur împrejur substanța este extrem de rarefiată — cîțiva atomi pe un centimetru cub. Vidul din spațiul interplanetar este de mii de milioane de ori mai înaintat decît vidul din cele mai bune lămpi de radio.

Toate experiențele legate de temperaturi joase, de treceri de la temperaturi înalte de vid înaintat, pot fi efectuate în spațiul interplanetar. Aceste cercetări au fost începute parțial, pe satelitul artificial. Pe Lună și în timpul zborului ele vor fi continuate pe o scară și mai largă.

Laboratorul interplanetar interesează de asemenea și pe chimiști și pe biologi. Este important să știm cum decurg reacțiile chimice și procesele vitale în condițiile lipsei de greutate și pe Lună, unde forța de gravitație este mai mică decît pe Pămînt. Noi nu ne așteptăm la descoperiri mari în legătură cu viața de pe Lună, cu toate că unii oameni de știință speră să găsească în solul Lunei bacterii care trăiesc fără oxigen (așa numitele anaerobe). Dar chiar dacă ele nu se găsesc acolo, este perfect posibil ca unele bacterii de pe Pămînt să fie capabile să se adapteze condițiilor de pe Lună. Aceste experiențe vor fi efectuate de către medicul expediției. El va trebui de asemenea să cerceteze cum se simt oamenii pe Lună. Poate că micșorarea forței de gravitație influențează pozitiv starea oamenilor cu inima obosită. Noi ne imaginăm pentru viitor pe Lună o stațiune balneară pentru bolnavi de inimă.

În acest capitol s-au emis multe ipoteze și poate că multe dintre ele vor fi infirmate peste o lună. Am mai spus că noi punem capăt epocii ipotezelor și începem epoca științei exacte despre Lună. Poate că vom găsi acolo ceea ce așteptăm, poate că nu. Nu acesta este lucrul principal.

Pentru o mai bună înțelegere, voi da un exemplu. Imaginați-vă un scriitor care scrie un roman, cunoscînd numai un singur om. Cu tot talentul său, dragostea de muncă și spiritul său de observație, cît de mult loc va ocupa ceea ce e în descrierile și concluziile sale întîmplător, necaracteristic și neverosimil ! Pînă acum știința se afla de multe ori în situația unui asemenea scriitor imaginar. Am vorbit despre viață cunoscînd istoria vieții pe Pămînt, origina minereurilor, cunoscînd rocele pămîntești, origina formării munților, cunoscînd cum se formează munții pe Pămînt, etc. Pînă acum am cunoscut cum trebuie, numai o singură lume : planeta numită Pămînt ; acum vom cunoaște încă una: lumea Lunei. Cu toate că această lume nu este atît de prețioasă ca a noastră, cu toate că ea este mai plictisoasă, mai monotonă, lipsită de colorit ea lărgește orizontul oamenilor de știință nu de două ori, e drept, ci — să spunem — cu 5—10 la sută ; aceste zece procente ne aduc un folos enorm. De acum înainte, inventatorii sovietici vor ține seama

Înainte de toate ne vor interesa minereurile Lunei.

de datele obținute pe Lună atunci cînd vor crea noi construcții, materiale, dispozitive, aparate. Ei vor spune : „Pe Lună acest material ia naștere în felul următor ; prin urmare, dacă se va acționa asupra lui într-un anumit fel, vom obține ceea ce ne trebuie". Ei vor spune : „În spațiul interplanetar, sub acțiunea razelor cosmice, se întîmplă cutare lucru deci dacă vom îndrepta un flux de raze similare, vom obține rezultatul necesar".

Tocmai în această lărgire a orizontului oamenilor de știință, în îmbogățirea experienței umane, constă importanța zborului interplanetar. Noi plecăm spre Lună pentru a dezvolta geologia, astronomia fizica, chimia și biologia. În ultimă instanță, aceasta înseamnă : „Zburăm spre Lună pentru a îmbunătăți viața pe Pămînt".

(Va urma)

In numele păcii și al viitorului — tineretul nostru semnează Apelul de la Viena

Alături de cei ce iubesc pacea

O mare parte din țăranii comunei noastre au pornit pe calea traiului îmbelșugat, pe calea gospodăriilor colective. Printre aceștia sînt numeroși tineri cu care gospodăria noastră colectivă se poate mîndri. Și eu sînt o tînără de 17 ani care muncesc cu bucurie și tragere de inimă, împreună cu ceilalți colectiviști. Încă de pe acum mi-am făcut o sumedenie de planuri pentru viitor și cu siguranță, dacă va fi pace, le voi putea realiza.

Sînt mari realizările pe care noi, colectiviștii, le obținem în munca de fiecare zi. În această perioadă facem toate pregătirile pentru campania de primăvară. Vrem ca în anul care vine să obținem recolte record la toate culturile, să sporim numărul animalelor din gospodăria noastră. Colectiviștii din gospodăria noastră, la fel ca întregul nostru popor muncitor, nu se intimidează în fața ațîțătorilor la război, ci muncesc cu mai multă hărnicie.

Să ia aminte ațîțătorii la război că odată cu semnăturile pe Apel, am făcut legămînt să apărăm chiar cu viața de va fi nevoie cuceririle dobîndite în anii regimului democrat-popular.

ELISABETA CUCERZAN
membră în G.A.C. din comuna Peștera regiunea Constanța

Un miting al tineretului

Zilele trecute, grupuri de tineri și tinere din întreprinderile, instituțiile și școlile din orașul Lugoj se îndreptau spre sala Teatrului, la mitingul tineretului, pentru a semna Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena. A luat cuvîntul tov. Constantin Marcu, secretar al comitetului raional U.T.M.-Lugoj, care a vorbit despre lupta tineretului iubitor de pace din întreaga lume, pentru înlăturarea primejdiei unui război atomic, pus la cale de către imperialiști. Cei peste 600 tineri participanți la această adunare și-au spus cuvîntul hotărît împotriva folosirii armelor atomice și cu hidrogen

Printre cei care au luat cuvîntul se numără și Maria Lupea, soră la Spitalul de adulți care a spus printre altele: „Semnez Apelul pentru că urăsc din suflet pe acei care pregătesc un război atomic, care vor să întunece frumusețea zilelor pe care le trăim".

„Voi semna cu încredere Apelul, știind că semnătura mea și alături de ea alte milioane de semnături, pot preîntîmpina războiul pus la cale de imperialiști, a spus tov. Davideanu Ananie, muncitor la Industria textilă din Lugoj.

Iubesc pacea, așa cum îmi iubesc viața. Semnăturile pe care le punem noi azi pe Apelul Păcii, vor opri mîna criminală a imperialiștilor. Energia atomică trebuie să fie folosită numai în scopuri pașnice, pentru fericirea oamenilor din întreaga lume".

„Grele mi-au fost zilele în perioada celui de al doilea război mondial. Pe atunci eram încă copil — a spus utemistul Mihai Ștefan, elev la Școala de mecanici agricoli din Lugoj. Astăzi vreau să-mi trăiesc liber și fericit anii tinereții mele, să-mi făuresc un viitor așa cum mi-am dorit. Dacă însă imperialiștii nu se vor astîmpăra, eu voi ști să lupt cu dîrzenie pentru libertatea patriei mele, împotriva agresorilor".

În continuare, au mai luat cuvîntul tovarășii: Constantin Bunea, Ioan Marian, Agripina Ardeleanu și alți tineri care și-au manifestat ura și disprețul împotriva maniacilor unui război atomic.

După aceasta s-a trecut la semnarea Apelului de la Viena. Cei 612 tineri participanți la acest miting au semnat cu toții Apelul Păcii. A urmat apoi un frumos program artistic prezentat de Școala populară de artă din orașul Lugoj, program în care s-au oglindit năzuințele fierbinți ale oamenilor muncii din patria noastră de a apăra pacea.

Corespondent
TOFAN DUMITRU

Tinerii își afirmă voința

Valea Prahovei — păduri de sonde, din care țîșnește neîntrerupt imensa noastră bogăție — aurul negru...

Băicoi — un orășel străjuit jur împrejur de umerii voinici ai munților, cu case răsfirate — cămine ale muncitorilor petroliști. Și, în centrul orășelului un cămin cultural. E dimineață, zi răcoroasă de februarie cu ceață deasă de nu vezi în doi pași. Ușa căminului se deschide mereu. Tinerii vin, se string în grupuri, discută, mai spun cîte o glumă. Pînă începe adunarea mai e vreme, aproape un ceas.

Intr-o parte a sălii cîteva fete se amuză pe seama unei glume, iar Constantin Stătescu, secretarul organizației U.T.M. Băicoi oraș, a deschis romanul „Spre culmi" la un anumit semn și citește mai departe.

Privești la ei. Sînt tineri care abia au pășit în viață. Unii din ei cînd au venit pe lume i-au întîmpinat flăcările mistuitoare ale războiului. Au deschis ochii, cînd Valea Prahovei era o Vale a plîngerii. Au crescut apoi odată cu florile bucuriei, care răsăreau tot mai multe pe aceste meleaguri eliberate de sub jugul capitalismului. Au pășit în viață în anii puterii populare care le-a dat deplină încredere în viitorul lor luminos.

In sală vin mereu alți tineri. Membrii organizației de bază U.T.M. Băicoi-oraș vin să discute într-o adunare deschisă Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii, pentru împiedicarea unui război atomic. Sala este aproape plină. S-a făcut liniște. De la prezidiu se aude vocea lui Constantin Stătescu. Citește Apelul adresat popoarelor lumii de către Consiliul Mondial al Păcii. Privirea lor a devenit atentă, fețele exprimă încordare și hotărîre.

...Secretarul organizației de bază U.T.M. sfîrșește de citit. Liniștea plutește stăpînă. Se fac înscrieri la cuvînt.

„Noi știm ce înseamnă ororile războiului, a spus utemista Georgeta Rădulescu. Le-am trăit, am suferit și eu. De aceea urăsc războiul și pe imperialiștii care vor să-l pornească. Tocmai pentru că mi-e dragă pacea, mă angajez să string cît mai multe semnături pe Apel. Iar dacă imperialiștii vor cuteza să ne întunece tinerețea, viața noastră liberă, vom ști să le apărăm, luptînd pînă la ultima suflare".

„Pentru ca toți pionierii din unitatea de pionieri nr. 25 unde sînt instructor superior — a spus utemistul Traian Ionescu — să poată învăța în pace, mă angajez să string cît mai multe semnături pe Apelul de la Viena. Noi vom ști să întărim semnăturile pe Apel, cu realizări cît mai frumoase în munca noastră de învățătură și de organizație".

Au vorbit și alți utemiști: Elena Mișcov, Viorica Bănică, Aurelia Birligea, Tuța Croitoru. In cuvinte simple, pline de indignare ei și-au arătat ura față de monștrii imperialiști care vor să dezlănțuie războiul atomic; în aceeași vreme ei și-au exprimat hotărîrea de a lupta cu arma în mînă, dacă va fi nevoie, pentru a-și apăra libertatea poporului nostru, pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale democrației populare.

La sfîrșitul adunării generale deschise a organizației de bază U. T. M. Băicoi-oraș, s-a votat în unanimitate o chemare către organizațiile U.T.M. din raionul Cîmpina. Iată cîteva din angajamentele utemiștilor din orașul Băicoi:

★ **Vom semna Apelul în primul rînd noi, utemiștii din Băicoi, și vom sprijini campania pentru stringerea de semnături, organizînd echipe de utemiști care vor merge din casă în casă.**

★ **In campania agricolă de primăvară vom organiza 10 echipe de tineret, pentru a duce muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori să efectueze la timpul potrivit arăturile și însămînțările de primăvară.**

★ **Vom sprijini brigada artistică de agitație a căminului cultural pentru a-și îmbogăți repertoriul și a prezenta cît mai multe spectacole.**

★ **Vom sprijini toate acțiunile gospodărești de curățenie și înfrumusețare a orașului întreprinse de sfatul popular.**

★ **Vom antrena toți utemiștii înscriși la formele de învățămînt politic de organizație, să participe cu regularitate, vom controla cum se pregătesc și cum studiază.**

La sfîrșitul adunării, lui Constantin Stătescu, secretarul organizației de bază a U.T.M. Băicoi-oraș, i s-a înmînat steagul de organizație U.T.M. fruntașă pe raionul Cîmpina. În cuvîntul de mulțumire pentru cinstea acordată, secretarul organizației de bază U.T.M. s-a angajat ca utemiștii din Băicoi să stringă cît mai multe semnături pe Apel. Aplauzele prelungi care au urmat, au arătat limpede că acești tineri sînt hotărîți să apere tinerețea, viața noastră nouă din regimul democrat-popular, să apere pacea împotriva celor ce vor să pornească un război atomic.

S. IONESCU

In puterea noastră stă apărarea păcii

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Nu au trecut decît cîteva zile de cînd în regiunea Bacău a început acțiunea pentru stringerea semnăturilor pe Apelul de la Viena

Iată ce a spus muncitorul Vasile Dumăchiță, de la Salina Tg. Ocna, decorat cu Ordinul Muncii clasa II-a.

„Semnez acest Apel pentru ca cei 6 copii ai mei să crească în liniște și pace. Muncesc cu avînt străduindu-mă să dau zi de zi produsele necesare oamenilor muncii. Dar dacă imperialiștii vor încerca să tulbure viața noastră liberă, voi schimba unealta mea de lucru cu arma și voi apăra cu hotărîre cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor".

Minerul Alexandru Crăciun a spus: „Voi întări semnătura mea pe Apel dînd zilnic patriei mai mult cărbune". Iar medicul Max Zingher semnînd Apelul, a declarat: „Energia atomică trebuie să slujească omului, să fie folosită pentru tratarea bolnavilor, pentru însănătoșirea lor și nici decum pentru a semăna moarte și ruine, așa cum doresc imperialiștii".

★

Semnarea Apelului Păcii de la Viena se desfășoară într-un ritm viu în fiecare raion în fiecare comună, în fiecare casă din regiunea Bacău. În orașul Bacău s-au format peste 130 echipe care merg în casele oamenilor pentru semnarea Apelului. În raionul Tg. Ocna pînă în ziua de 9 februarie s-au strîns 1039 de semnături. De asemenea în raionul Moinești s-au strîns pînă în prezent 4078 de semnături.

★

Cu multă bucurie au primit cetățenii din comunele Asău, Brusturoasa, Palanca etc., vestea începerii campaniei pentru semnături pe Apelul de la Viena. Ei cunosc foarte bine ce înseamnă războiul Cînd fasciștii germani s-au retras, goniți de Armata Sovietică, au dat foc fabricii de cherestea din Asău precum și întregii comune. De aci focul s-a întins mai departe, cuprinzînd comunele Brusturoasa, Palanca, pustiind totul. Cîteva zile flăcările nu s-au stins. Acolo unde fuseseră satele a rămas un cîmp presărat cu ruine.

Azi cu sprijinul statului nostru democrat-popular țăranii muncitori de pe aceste meleaguri și-au construit case noi, frumoase. De aceea, azi cînd cercurile imperialiste vor să deslănțuie un al treilea război și mai pustiitor, să folosească odioasa armă atomică condamnată de popoarele lumii, cetățenii din aceste comune semnează Apelul, hotărîți să-și apere căminele lor. În raionul Tg. Ocna au semnat pînă acum Apelul peste 8500 de cetățeni.

Drumul unui tînăr boxer

Cînd Gheorghe Negrea, a pășit pentru prima oară pragul sălii de antrenament, era elev al Școlii metalurgice nr. 2 din Sibiu. Victor Alexandru, antrenorul, l-a privit cu atenție pe tînărul din fața sa, a clătinat neîncrezător din cap — prea era slăbuț — dar a citit în ochii „puștiului" o nestrămutată hotărîre. A zîmbit și l-a bătut pe umeri.

— Bine, să încercăm. Să vii în fiecare seară la antrenament...

Așa a început drumul spre măestrie al tînărului boxer Gheorghe Negrea. Pe zi ce trecea, antrenorul era tot mai mulțumit. Tînărul firav care venise cu puțin timp în urmă în sală, începuse să se antreneze, să capete musculatură puternică. Un timp, Gheorghe Negrea n-a făcut decît gimnastică. Dar, cu toate acestea, nu-și putea stăpîni nerăbdarea de a îmbrăca mănușile de box într-un meci adevărat.

Și așa s-a făcut că primul adversar, un boxer din Sighișoara, a coborît treptele ringului învins prin K.O. Gheorghe Negrea avea pe atunci doar 16 ani!

Se întîmplă uneori ca tinerii sportivi, după ce gustă din bucuria victoriei, să se culce pe laurii succesului sau să se înfumureze, lăsîndu-se pe tînjală cu antrenamentele. Gheorghe Negrea n-a făcut așa. Dimpotrivă, primele succese au însemnat pentru tînărul boxer un îndemn de a se antrena cu și mai multă sîrguință. Ascultător, disciplinat și muncitor, Gheorghe Negrea era prețuit de antrenorul său și de tovarășii din sala de antrenament.

Și astfel au trecut doi ani în care Gheorghe Negrea a mai boxat de multe ori. De fiecare dată, el a știut să primească cu fruntea sus și victoria și înfrîngerea. Între timp, absolvind cursurile școlii, a trecut să muncească în atelierul de turnătorie din uzină. În scurtă vreme, priceperea și hărnicia sa l-au făcut să cîștige încrederea și dragostea tovarășilor săi de muncă. În anul 1953, antrenorul l-a socotit destul de „copt" — avea 18 ani — ca să-l înfrunte pe vechiul boxer, Bătrînu Tănase. Gheorghe Negrea a boxat atunci excepțional. De la primul sunet de gong a pornit la atac și cu lovituri precise și bine gîndite, și-a dominat adversarul în mod categoric. Atunci cînd ziarele au anunțat rezultatul acestui meci, terminat cu victoria la puncte a tînărului pugilist, mulți dintre obișnuiții boxului s-au întrebat desigur: Cine să fie acest Gheorghe Negrea?

De atunci, Gheorghe Negrea s-a impus atenției. Așa a ajuns în echipa de tineret care a boxat anul trecut la Moscova. Niciodată nu va uita această călătorie minunată. Multă vreme a povestit prietenilor despre cele văzute acolo. La Moscova i-a urmărit pe cei mai buni boxeri sovietici, i-a văzut în ring și la antrenament. Antrenori sovietici renumiți, ca Gradopolov, Mihailov și Ogurencov, l-au felicitat pentru felul curajos în care a boxat și i-au dat sfaturi pe care Gheorghe Negrea le urmează astăzi cu conștiinciozitate. Nu după multă vreme a fost selecționat în echipa de box a țării care a luat parte la Jocurile Mondiale Universitare de la Budapesta. A fost atunci un nou și greu examen. Dar l-a trecut cu succes. Întrecîndu-l pe cunoscutul campion maghiar Plachy Matyas, a reușit să cucerească medalia de argint în această importantă întrecere pugilistică internațională. După întoarcerea în țară, la București, s-a întîlnit cu redutabilul boxer finlandez Veijo Alha. Meciul n-a fost dus pînă la capăt: Gheorghe Negrea a învins prin K.O. Spre sfîrșitul anului, în cadrul întîlnirii Dinamo București—Spartac Sofia, el a boxat cu cel mai bun boxer bulgar, campionul țării vecine, Petar Spasov. Întîlnirea s-a încheiat cu victoria lui Spasov, dar Negrea, cel mai tînăr boxer al lotului, a cules atunci multe aplauze pentru boxul său clar și curajos.

Recent, tînărul muncitor metalurgist din Sibiu, utemistul Gheorghe Negrea, distins cu Medalia Muncii pentru merite deosebite în producție, a apărat cu cinste culorile țării în Suedia. Stig Sjölin și Bertil Larsson, doi dintre cei mai puternici boxeri din țara gazdă au fost nevoiți să coboare de pe ring învinși de boxerul romîn Gheorghe Negrea. Ziarele suedeze au scris multe lucruri frumoase despre acest tînăr boxer. Numele său devine tot mai cunoscut peste hotare. Departe de țară Gheorghe Negrea a cinstit cum se cuvine culorile patriei sale.

M. ADRIAN

După zece ani de la eliberarea Budapestei

Corespondență telefonică de la redacția ziarului „Szabad Ifjusag"

Cu zece ani în urmă, 24 salve trase de 234 de tunuri, au anunțat la Moscova eliberarea capitalei Ungariei, Budapesta. Astăzi, după un deceniu, poporul ungar își aduce aminte cu dragoste și recunoștință de acest eveniment, privind cu încredere Capitala, mîndria țării sale.

Și acum, veniți cu noi, pe aripile imaginației, dragi tineri cititori din Romînia Populară, ca să vă prezentăm orașul nostru mult iubit. Priviți valurile Dunării, arcurile sveite ale minunatelor poduri reconstruite. Priviți vapoarele care poartă majestos încărcătura lor prețioasă. Admirați cupolele de o frumusețe fără seamăn ale Parlamentului, iar în sfîrșit aruncați o privire asupra vîrfului muntelui Gellért: acolo, figura uriașă a Statuii Libertății înalță ramura de măslin a păcii.

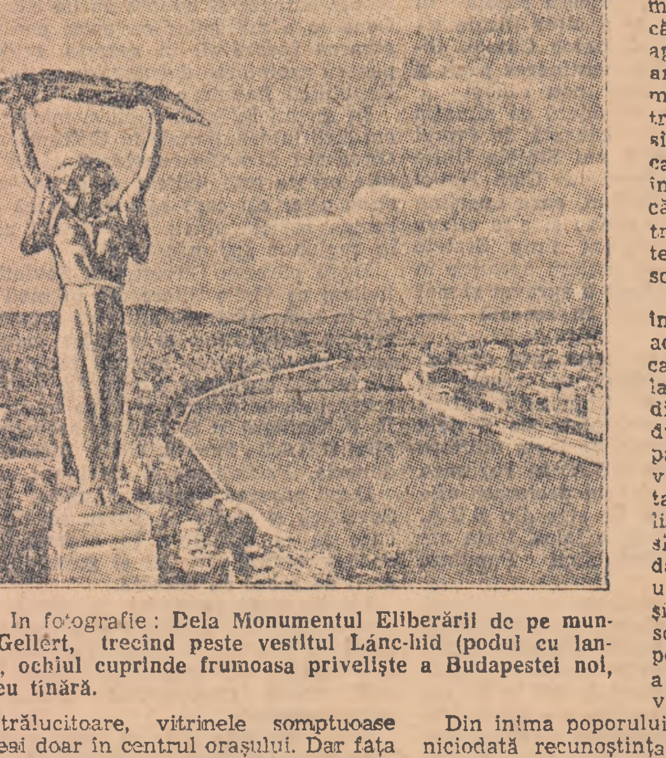
Budapesta e un oraș cu un bogat trecut istoric. Dar acest trecut al său are două înfățișări, mult deosebite una în comparație cu cealaltă.

Două orașe într-un oraș — așa putea fi caracterizată Capitala Ungariei dinainte de eliberare. Barurile, localurile de petrecere strălucitoare, vitrinele somptuoase le găseai doar în centrul orașului. Dar fața cealaltă a orașului — Angyalföld, Kispest, Wekerle-telep — avea un aspect îngrozitor. Aici își ducea viața proletariatul asuprit al Capitalei, aici trăiau muncitorii industriali, șomerii, cărora burghezia și moșierimea le-au supt ani și ani de-a rîndul sîngele, vlaga, transformîndu-le în aur sclipitor. Burghezia și moșierimea se lăfăia în organele de conducere administrativă a Capitalei. Consiliul municipal de pe vremuri număra 51 de fabricanți și bancheri, 57 de funcționari de stat și municipali, 22 de episcopi și preoți, 41 de avocați — și o singură persoană care se declara muncitor.

Iar în cartierele periferice... În 1930 și în anii următori, zece mii de oameni au fost nevoiți să cerșească mîncare în cantinele municipale, într-un singur an peste 233 de mii de oameni au fost nevoiți să stea în așa zisele cămine ale săracilor. In prima lună a anului 1932, o mie de familii au fost evacuate din locuințele lor, aruncate pe stradă, fiindcă n-au putut plăti chiria. Urmele trecutului sînt fără număr și astfel această a doua față a capitalei a fost o față cît se poate de tristă. Și dacă vorbim de trecutul Budapestei, în mijlocul caselor frumoase ale orașului, în mijlocul zidurilor care au păstrat amprenta veacurilor, în mijlocul pietrelor care evocă măreția faptelor istorice, trebuie să ne gîndim la proletariatul Capitalei. Au fost mii de părinți care, ne mai putînd suporta plînsetele copiilor flămînzi, plecau în timpul nopții din Capitală în pribegie sau ca să se arunce în Dunăre. Și erau și mulți tineri printre ei — care au găsit închise porțile facultăților ca și ale fabricilor.

Iar după toate acestea... război, mizerie, prăpăd. Banda odioasă a naziștilor turbați a fost gata să sacrifice Budapesta, numai pentru a-și putea prelungi cu cîteva zile propria sa viață.

Dar în ultimele zile ale anului 1944, cercul armatei eliberatoare sovietice s-a închis în jurul Budapestei. Comandamentul sovietic a trimis reprezentanți cu steaguri albe, chemînd fiarele fasciste ascunse în bîrlog să se predea. Fasciștii au săvîrșit atunci o crimă aproape fără seamăn în istorie: au ucis pe reprezentanți. Și au continuat lupta absurdă, nebunească. Fasciștii au aruncat în aer toate podurile peste Dunăre, luînd hotărîrea că nu vor cruța nimic din orașul nostru minunat, că nimic nu va fi sfînt pentru ei din trecutul milenar al Capitalei noastre.

In fotografie: Dela Monumentul Eliberării de pe muntele Gellért, trecînd peste vestitul Lánc-hid (podul cu lanțuri), ochiul cuprinde frumoasa priveliște a Budapestei noi, mereu tînără.

Și totuși, Capitala noastră nu a fost transformată într-un morman de ruine, căci Budapesta a fost apărată de însăși armata sovietică. Armata sovietică printr-o jertfă uriașă de sînge, a salvat orașul care stătea dușmănos înaintea ei, dar a cărui populație nutrea sentimente prietenești față de ostașii sovietici.

Nu se poate descrie în mod amănunțit acel uriaș ajutor de care s-a bucurat populația Budapestei chiar din primele ore de după eliberare din partea poporului sovietic, din partea ostașilor sovietici. Militarii sovietici, folosind ruinele unui pod dărîmat, au înălțat un pod peste Dunăre și 250 de camioane sovietice au adus populației înfometate a Capitalei pîinea salvatoare.

Din inima poporului nostru nu va pieri niciodată recunoștința față de Uniunea Sovietică eliberatoare. Monumentele de marmoră ale acestei recunoștințe sînt azi acoperite de mormane de flori.

După eliberare, sub conducerea comuniștilor, Budapesta și-a schimbat înfățișarea. Datorită îndrumării partidului au fost isgoniți din conducerea Capitalei fabricanții și bancherii iar locurile lor au fost ocupate de muncitori, de oameni ai muncii. La chemarea partidului s-a pornit munca de refacere a podurilor distruse. Partidul a unit cartierele mărginașe, proletare, cu mica Budapestă de odinioară, făcînd din Capitala noastră un oraș cu un milion și jumătate de locuitori. La cuvîntul partidului s-au ridicat aici noi fabrici, școli, spitale, noi ateliere ale științei, noi arene sportive. Budapesta a devenit mai frumoasă decît a fost vreodată. S-a ridicat reînnoită din ruine, s-a îmbogățit cu noi și noi înfăptuiri.

Viața noastră mereu mai frumoasă nu este pe placul imperialiștilor. Ei își pregătesc din nou armele împotriva noastră.

În această zi, populația Budapestei și a întregei țări, evocînd amintirea trecutului, se gîndește și la viitor. Oamenii simpli din Budapesta sînt hotărîți să apere cu îndîrjire viața lor nouă.

TÖRÖK ANDRAS

Budapesta, 12 februarie 1955.

Vizitînd Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin"

Pagini glorioase din istoria celui mai puternic partid

Străbătînd cele zece săli ale muzeului „Lenin-Stalin" se perindă în fața ochilor noștri un grandios letopiseț al drumului lung și plin de glorie al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru dărîmarea crudei orînduiri capitaliste, pentru construirea comunismului — visul de aur al omenirii.

Oriunde ți-ai arunca privirea, pe carnetul de note al elevului Ulianov, pe macheta tipografiei ilegale din Avlabar, pe fotografia tabloului lui Savițchi „Greva generală a feroviarilor din octombrie 1905", pe portretele conducătorilor celui mai puternic partid din lume, pe fotocopia scrisorii de condoleanțe a lui Martin Andersen Nexö în legătură cu încetarea din viață a lui Lenin, pe manuscrise, tablouri, sculpturi, afișe, cărți, fotografii, pretutindeni găsești crîmpee ale glorioasei istorii de luptă a puternicului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Iată-ne în prima sală. Aci sînt redate evenimentele anilor 1870—1901, anii răspîndirii marxismului în Rusia, anii luptei dusă de marxiști sub conducerea lui Lenin împotriva narodnicismului, marxiștilor legali și economismului, pentru editarea „Iskrei", pentru crearea unui partid unic revoluționar.

Privind cîteva din cărțile lui Marx, Cernîșevschi, Pușchin, Tolstoi, citite de Lenin în anii de liceu, medalia de aur pe care a luat-o Lenin la absolvirea liceului, fotografia judecătoriei de ocol din Samara, unde Vladimir Ilici a profesat ca avocat în 1892, fotocopiile manuscrisului cărții lui Lenin „Ce sînt prietenii poporului și cum luptă ei împotriva social-democrației", fotografia lui Lenin care era în posesia ohranei din Petersburg, fotografiile lui Stalin, Țulukidze și Kethoveli, nucleul conducător al revoluționarilor din gruparea „Mesame-dase", comitetul de redacție al „Iskrei" în frunte cu Lenin, se perindă prin fața noastră noi și noi pagini din glorioasa istorie a luptei marxiștilor ruși de la sfîrșitul veacului trecut.

Trecem în celelalte săli ale muzeului și filele istoriei se deapănă rînd pe rînd.

Lupta clasei muncitoare aliată cu țărănimea poate avea succes numai atunci — spunea Lenin în acel timp — cînd va fi rezolvată una din sarcinile principale ale marxiștilor ruși: să organizeze din cercuri marxiste răzlețe un singur partid muncitoresc socialist. Ei trebuie *„să elaboreze... forma organizatorică cea mai potrivită în condițiile noastre — scria Lenin — pentru răspîndirea social-democratismului și închegarea muncitorilor într-o forță politică".*

În anii de la începutul veacului nostru pe baza avîntului mișcării muncitorești revoluționare cresc și se întăresc organizațiile social-democrate marxiste din Rusia. In ochii tuturor popoarelor lumii mișcarea revoluționară din Rusia reprezenta detașamentul de avangardă al mișcării revoluționare din Europa. În aprigă luptă de principii dusă împotriva economiștilor învinge linia revoluționară a „Iskrei" leniniste, sînt biruite confuzia ideologică și metodele meșteșugărești de muncă, se duce o luptă uriașă pentru constituirea partidului muncitoresc.

Celebra lucrare a lui Vladimir Ilici „Ce-i de făcut?" a avut drept urmare completa zdrobire ideologică a economismului, zdrobirea ideologiei oportunismului, a codismului.

Principiile teoretice dezvoltate în lucrarea „Ce-i de făcut" au constituit ulterior temelia ideologiei bolșevismului.

O puternică impresie produce asupra vizitatorului muzeului „Lenin-Stalin" fotocopiile notelor lui Vladimir Ilici în legătură cu discuțiile purtate la Congresul al doilea al partidului în jurul paragrafului 1 al statutului, agenda lui Lenin și alte documente, dovezi ale luptei necruțătoare dusă de Lenin în apărarea partidului revoluționar marxist.

Cuvîntările lui Lenin la cel de al II-lea Congres al P.M.S.D.R. erau îndreptate împotriva încercărilor de a se înființa în locul unui partid monolit, combativ și bine organizat, un partid pestriț și deslînat.

În lupta ce se dă la Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. pentru victoria definitivă a curentului iskrist apar în interiorul P.M.S.D.R. două grupări, grupul bolșevicilor și cel al menșevicilor.

Trecem din sală în sală. Una după alta se deschid în fața noastră paginile glorioasei istorii de luptă a partidului leninist.

Iată fotocopiile manuscrisului lucrării lui Lenin: „Un pas înainte și doi pași înapoi" și a ziarului „Proletariatis Brîdzola" (Lupta proletariatului) din 1 ianuarie 1905 în care este publicat articolul lui Stalin „Clasa proletarilor și partidul proletariatului", fotocopiile documentelor Congresului al III-lea al P.M.S.D.R.

Anul revoluționar 1905...

Facsimile ale ziarelor revoluționare, tablouri ale pictorilor celebri, fotografiile lui Stalin, Kuibîșev, Frunze, Dzerjinski, Kalinin, conducători ai organizațiilor bolșevice ale P.M.S.D.R., organizatori ai insurecțiilor armate, ne aduc în față măreția evenimentelor revoluționare ale anilor 1905—1907.

În cei aproape 3 ani de revoluție, clasa muncitoare și țărănimea, căpătară o atît de bogată educație politică cît n-ar fi putut să capete în 30 de ani de dezvoltare pașnică, obișnuită. Cei cîțiva ani de revoluție făcură să devină limpezi lucruri care n-ar fi putut să se limpezească în zeci de ani de dezvoltare în condițiuni pașnice. Bolșevicii s-au dovedit a fi unica forță revoluționară marxistă în cadrul partidului și în țară.

Filele istoriei se deapănă mai departe...

Fotografia bibliotecii Muzeului Britanic din Londra unde Lenin a dus o muncă titanică pentru scrierea celebrei sale lucrări „Materialism și empiriocriticism", fotografia clădirii din Paris unde a avut loc consfătuirea redacției lărgite a ziarului „Proletarul", documentele conferinței P.M.S.D.R. care s-a întrunit în ianuarie 1912 la Praga, arată vizitatorului muzeului lupta uriașă dusă de bolșevici în frunte cu Vladimir Ilici Lenin pentru construirea unui partid de tip nou partidul leninismului, partid în stare să dea țarismului lovitura de grație.

În urma Conferinței de la Praga apare „Pravda", care duce în mase cuvîntul partidului, care mobilizează pe muncitori și țărani muncitori la lupta împotriva țarismului. Iată tabloul lui N. Denisovschi „În redacția „Pravdei": V. M. Molotov stă de vorbă cu corespondenții muncitori".

În ajunul războiului imperialist, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice conducea acțiunile revoluționare ale clasei muncitoare.

Partidul Comunist intră în perioada grea a războiului imperialist ținînd sus steagul internaționalismului proletar.

Iată o hartă a globului pămîntesc. Diferite săgeți ne arată legăturile lui Lenin în anii războiului pentru stringerea forțelor revoluționare, pentru zdrobirea trădătorilor din Internaționala a II-a, pentru crearea Internaționalei comuniste.

Făcînd o profundă analiză marxistă a dezvoltării capitalismului la începutul veacului nostru, Lenin scoate la iveală în lucrările scrise în acești ani, origina și caracterul războiului imperialist, ajunul revoluției proletare.

Războiul imperialist a izbucnit ca urmare a inegalei dezvoltări a țărilor capitaliste, ca urmare a zdruncinării echilibrului între principalele puteri, ca urmare a nevoii imperialiștilor de a proceda la o nouă împărțire a lumii, pe calea războiului și a stabili un nou echilibru al forțelor.

Partidul condus de Lenin s-a dovedit singurul partid proletar care a rămas credincios cauzei socialismului și internaționalismului și a organizat războiul civil împotriva propriului său guvern imperialist.

Iată-ne în sala VII-a. Sculpturi, fotografii, tablouri, cărți, manuscrise, fotocopii, afișe...

Măreţele evenimente ale anului 1917 se perind în fața ochilor noștri. Iată copia realizată de autor a tabloului lui S. M. Skubko „Sosirea lui Lenin în Petrograd în aprilie 1917"... Tabloul lui Brodski: „Lenin la uzinele Putilov". Litocopia manuscrisului lui Lenin: „Rezoluția asupra insurecției armate".

Zilele furtunosului Octombrie se apropie.

„Situația e cît se poate de critică... Totul atîrnă acum de un fir de păr... Istoria nu va ierta nici o întîrziere revoluționarilor care au putut să învingă astăzi (și cu siguranță că azi vor învinge), dar care mîine ar risca să piardă mult, ar risca să piardă totul... Orice întîrziere în acțiune este echivalentă cu moartea" — scria Lenin în scrisoarea adresată membrilor Comitetului Central.

Sub conducerea partidului, proletariatul rus pornește lupta. Tunurile „Aurorei" anunță întregii omeniri începutul unei ere noi — Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a biruit.

Iată copia emoționantului tablou al lui V. A. Serov: „Lenin proclamă Puterea Sovietică", fotocopiile primelor decrete ale Puterii Sovietice semnate de Lenin în primele zile ce au urmat Marelui Octombrie. Puterea Sovietică dădea tuturor popoarelor Rusiei pace și pîine.

Sub conducerea Partidului Comunist, popoarele Rusiei încep o luptă pe viață și pe moarte pentru construirea vieții lor noi, pentru doborîrea puterii capitaliștilor și moșierilor, pentru alungarea intervenționiștilor care vroiau să sugrume în fașă tînăra Putere Sovietică.

Lenin, Stalin, Frunze, Voroșilov, alături de cei mai buni activiști ai Partidului Comunist au condus nemijlocit opera de apărare a țării.

Să privim din mulțimea documentelor expuse în sala muzeului numai afișele „Înainte la apărarea Uralului", și „Să apărăm cu piepturile noastre Petrogradul" și vom găsi în ele măreția acelei epoci în care milioane de muncitori și țărani treziți de Puterea Sovietică din bezna întunecimii țariste, au pornit sub conducerea partidului o luptă plină de abnegație pentru victoria împotriva dușmanului, pentru pace, pentru construirea vieții lor noi.

Sub conducerea Partidului Comunist popoarele Rusiei sovietice zdrobesc pe dușmanii puterii poporului muncitor. P.C.U.S. a scos cu iscusință la malul însorit corabia sovietică din furtuna războiului civil.

În aceste zile Lenin scria: *„In fața noastră stă o sarcină foarte complicată, după ce am învins pe cîmpul de luptă să ieșim învingători și pe celălalt front unde nu au loc vărsări de sînge. Este un război mult mai greu. Frontul acesta este cel mai greu".*

Comitetul Central al Partidului, fundamentează problemele noii politici economice —etapă necesară în lupta pentru construirea economiei socialiste.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice mobilizează acum pe muncitorii și țăranii muncitori pe drumul construirii orînduirii socialiste.

În urma propunerii lui Lenin, plenara Comitetului Central ales la Congresul al XI-lea al Partidului, alege ca secretar general al Comitetului Central pe I. V. Stalin — credinciosul discipol și tovarăș de luptă al lui Lenin.

În ultimile sale articole, Lenin face bilanțul activității depusă în anii revoluției. Toate problemele fundamentale ale revoluției — dictatura proletariatului, aparatul de stat, politica economică, relațiile cu țărănimea, apărarea țării, politica externă, **au fost analizate de Lenin.**

Dar în aceste zile cînd se arătau roadele luptei dusă de ani de zile de partidul bolșevicilor pentru construirea vieții noi, starea sănătății lui Lenin se înrăutățește. Rănile căpătate la sfîrșitul verii anului 1918 în urma unui atentat banditesc, munca sa extrem de încordată, îi zdruncină sănătatea.

După o grea suferință la 21 ianuarie 1924 la orele 6,30 Vladimir Ilici Lenin, gloriosul conducător al proletariatului mondial — moare în orașul Gorki în urma unei hemoragii cerebrale.

Ultima sală a primei părți a muzeului „Lenin-Stalin" produce asupra vizitatorului o puternică impresie.

Iată fotografia primei gărzi de onoare la catafalcul lui Lenin, fotocopiile scrisorilor de condoleanțe trimise de Andersen Nexö, Marcel Cachin, Sun Yat Sen..., cererile a nenumărați muncitori ai Rusiei Sovietice de a fi primiți în rîndurile Partidului comuniștilor...

Pe o placă de marmoră așezată între drapele roșii îndoliate sînt tipărite cu litere aurite jurămîntul din partea Partidului rostit de Stalin la catafalcul lui Lenin.

...*„Părăsindu-ne tovarășul Lenin ne-a poruncit să ținem sus și să păstrăm neîntinat marele titlu de membru al partidului. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că vom îndeplini cu cinste această poruncă a ta!...*

Părăsindu-ne tovarășul Lenin ne-a poruncit să păstrăm unitatea partidului ca lumina ochilor. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că vom îndeplini cu cinste și această poruncă a ta!...

Părăsindu-ne tovarășul Lenin ne-a poruncit să păzim și să întărim dictatura proletariatului. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că nu ne vom precupeți forțele pentru a îndeplini cu cinste și această poruncă a ta!...

Părăsindu-ne tovarășul Lenin ne-a poruncit să întărim din toate puterile alianța dintre muncitori și țărani. Îți jurăm, tovarășe Lenin, că vom îndeplini cu cinste și această poruncă a ta!..."

...Drumul străbătut de la moartea lui Lenin de puternicul partid al comuniștilor din Uniunea Sovietică pe calea construirii comunismului, reprezintă chezășia îndeplinirii cu cinste a jurămîntului făcut de partid la catafalcul marelui Lenin.

IOSIF SAVA

Propunerea U.R.S.S. cu privire la convocarea unei conferințe în legătură cu situația din regiunea Taivanului

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat în presă, la 28 și la 31 ianuarie au avut loc întrevederi între ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. V. M. Molotov și ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S W. Hayter, în problema situației create în regiunea insulei Taivan și a altor insule chineze de coastă.

La 2 februarie, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, A. Eden, a făcut însărcinatului cu afaceri al U.R.S.S. în Anglia, N. D. Belohvostikov, o declarație neoficială a guvernului englez, în care a fost atinsă problema situației create în regiunea insulelor chineze sus-menționate.

La 4 februarie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul britanic și i-a făcut următoarea declarație:

„Guvernul sovietic, după cum s-a mai arătat în declarația sa din 31 ianuarie este, ca și guvernul Marii Britanii, îngrijorat de situația primejdioasă creată în regiunea Taivanului și a altor insule situate în apropierea coastelor Chinei. Situația creată amenință menținerea păcii și agravează pericolul unui nou război.

Guvernul U.R.S.S. consideră că situația care s-a creat aci este cauzată de faptul că încă de acum cîțiva ani Statele Unite ale Americii, cu ajutorul lui Cian Kai-și au acaparat insula Taivan, care aparține Chinei, insulele Penhuledao și alte cîteva insule chineze. In ultimul timp Statele Unite au întreprins noi acțiuni agresive în această regiune, fapt care a agravat și mai mult situația încordată în această regiune.

Acest lucru s-a manifestat prin atacuri armate neprovocate împotriva orașelor și regiunilor de coastă ale Chinei din partea unor forțe armate controlate de Statele Unite, prin concentrarea de forțe militare navale și aeriene ale S.U.A. în regiunea menționată, precum și prin declarații oficiale ale unor oameni de stat din S.U.A. conținînd amenințări de a folosi forța armată împotriva Republicii Populare Chineze.

Pentru a lichida situația primejdioasă care s-a creat în regiunea insulei Taivan, ca urmare a amestecului Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale Chinei și ca urmare a intensificării în ultima vreme a acțiunilor agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze, guvernul sovietic a prezentat spre examinare Consiliului de Securitate problema „acțiunilor agresive ale Statelor Unite ale Americii față de Republica Populară Chineză în regiunea Taivanului și altor insule ale Chinei". Prin această propunere, guvernul sovietic a căutat să contribuie la reglementarea situației în regiunea Taivanului și la întărirea păcii în Extremul Orient.

Punînd această problemă în fața Consiliului de Securitate, guvernul sovietic a propus invitarea reprezentantului guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze pentru a participa la Consiliu ca reprezentant legal al Chinei și înlăturarea din Consiliul de Securitate a reprezentantului ciankaișist care ocupă în mod ilegal locul în Organizația Națiunilor Unite.

După cum rezultă din răspunsul transmis prin secretarul general al O.N.U., guvernul Republicii Populare Chineze a acceptat să participe la examinarea problemei prezentate de Uniunea Sovietică în Consiliul de Securitate, cu condiția ca reprezentantul Gomindanului să fie înlăturat din Consiliul de Securitate, iar reprezentantul Republicii Populare Chineze să participe în Consiliul de Securitate ca reprezentant legal al Chinei.

Refuzul Statelor Unite ale Americii, precum și al Angliei — așa cum reiese din declarația guvernului englez și din poziția pe care s-a situat reprezentantul său în Consiliul de Securitate — de a ține seama de această cerere justă și legitimă a Republicii Populare Chineze, face imposibilă o examinare legală și nepărtinitoare în Consiliul de Securitate a problemei situației din regiunea Taivanului și a altor insule chineze și adoptarea de către acest Consiliu a măsurilor cuvenite pentru micșorarea încordării în această regiune și pentru protejarea drepturilor naționale ale Republicii Populare Chineze.

In scopul întăririi păcii și micșorării încordării internaționale în Extremul Orient, Guvernul Sovietic consideră că în condițiile create este indicat să se încerce găsirea altor căi care să înlesnească posibilitatea reglementării problemei situației în regiunea sus-menționată.

După părerea Guvernului Sovietic ar fi indicat ca țările interesate în mod deosebit în reglementarea situației create în regiunea Taivanului și a altor insule chineze, să examineze această problemă la o conferință corespunzătoare. La o asemenea conferință ar putea participa împreună cu R. P. Chineză și S.U.A. de asemenea Anglia, U.R.S.S., Franța, India, Birmania, Indonezia, Pakistanul și Ceylonul.

După părerea noastră, Anglia, Uniunea Sovietică și India ar putea să fie acelea care să ia inițiativa în această direcție dacă guvernul Angliei și guvernul Indiei ar fi de acord cu aceasta.

Luarea unei asemenea inițiative ar fi în concordanță cu dorințele exprimate de dl. Eden cu privire la necesitatea unor eforturi comune ale Angliei și U.R.S.S. pentru soluționarea problemelor internaționale nereglementate.

In ce privește data și locul convocării conferinței, Guvernul Sovietic este de părere că conferința ar putea fi convocată în februarie anul curent la Șanhai sau la New-Delhi.

Guvernul Sovietic își exprimă speranța că guvernul Marii Britanii va examina aceste considerente ale Guvernului Sovietic și va comunica părerea sa".

In aceeași zi ministrul Afacerilor Externe V. M. Molotov a primit pe P. Kaul, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei în U.R.S.S. și i-a remis o declarație asemănătoare a Guvernului Sovietic în problema cu privire la situația creată în regiunea insulei Taivan și a celorlalte insule de coastă ale Chinei.

Tratativele începute continuă.

Presa occidentală despre criza de guvern din Franța

NEW YORK 12 (Agerpres). — Comentînd într-un articol redacțional criza de guvern din Franța, ziarul „Chicago Tribune" se dedă la atacuri jignitoare la adresa oamenilor politici francezi, comparînd metodele guvernului francez cu procedeele escrocilor financiari americani. Considerînd Franța ca un exemplu de „anarhie politică" și temîndu-se de un eventual eșec al planurilor de reînviere a militarismului vest-german, ziarul scrie: „În urma căderii guvernului Mendès-France. Franța poate să strice totul (se are în vedere ratificarea acordurilor de la Paris) în labirintul parlamentar..."

★

BERLIN 12 (Agerpres). — Sub titlul „Consternare la Bonn", ziarul burghez „Die Tat" se ocupă de actuala criză de guvern din Franța despre care arată că a stîrnit la Bonn „regrete și chiar consternare". Ziarul consideră că este inevitabil ca în urma crizei de guvern din Franța Bonnul să nu-și pună întrebarea: „Care va fi în viitor soarta acordurilor de la Paris?"

„Die Tat" amintește că guvernul de la Bonn își vede risipită speranța că va putea prezenta Bundestagului acordurile de la Paris gata ratificate de Consiliul Republicii. „Ratificarea acordurilor de la Paris, scrie ziarul, va suferi o nouă amînare, ceea ce înseamnă în mod practic că Bonnul va fi pus din nou în situația de a ratifica înainte de a se clarifica atitudinea partenerului său recalcitrant".

Situația adepților înarmării Germaniei occidentale nu este mai ușoară nici în Franța, „noul guvern francez va fi silit să-i arate calului parlamentar încă o bucățică de zahăr pentru a-l momi să facă saltul definitiv peste obstacol", scrie „Die Tat" referindu-se la „noile concesii" pe care ar trebui să le facă Germania occidentală Franței pentru a atenua puternica opoziție ce există în parlamentul francez împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Căderea lui Mendès-France stîrnește serioase îngrijorări la Bonn.

„Die Tat" își încheie comentariul subliniind: „În orice caz putem susține că criza de la Paris va accentua și mai mult confuzia ce domnește la Bonn".

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Autoritățile de la Bonn împiedică pregătirile pentru Festivalul Mondial al Tineretului

VARȘOVIA 12 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

Biroul Comitetului Internațional de pregătire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care va avea loc în august a.c. la Varșovia, a dat publicității o declarație în care se spune:

„Tineretul lumii a luat cunoștință cu profundă indignare despre actul săvîrșit cu încălcarea legilor în vigoare — arestarea membrilor Prezidiului Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului Mondial, în cursul unei ședințe a acestui Prezidiu. Tineretul tuturor țărilor care se pregătește cu entuziasm pentru cel de al V-lea Festival Mondial de la Varșovia nu poate considera drept întemeiate motivele invocate pentru această arestare și anume „o primejdie pentru securitatea statului" ce ar rezulta din activitatea membrilor acestui Prezidiu. Personalități de seamă din viața internațională precum și intelectuali germani de vază ca Thomas Mann, Hermann Hesse, Dr. Martin Niemöller, șeful bisericii evanghelice din Hessen, Adolf Frederich, de Mecklenburg, președinte de onoare al Comitetului național al jocurilor olimpice și numeroși alții, sprijină activitatea tineretului desfășurată în interesul păcii și prieteniei între popoare, precum și activitatea Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului. Dr. Albert Schweitzer, savant cu renume mondial, laureat al premiului Nobel pentru pace, este de asemenea unul din membrii de onoare ai Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului.

Adresăm un apel tuturor comitetelor de pregătire a Festivalului — naționale, regionale și locale precum și tuturor organizațiilor și personalităților care sprijină Festivalul, cerîndu-le să protesteze împotriva acestui act pe lîngă guvernul Republicii Federale Germane. Manifestați solidaritatea voastră cu deținuții din închisoarea de la Bielefeld.

Cerem punerea în libertate a tuturor membrilor Prezidiului Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului.

Cerem libertate de acțiune pentru mișcarea tineretului din Germania occidentală care luptă pentru pace și prietenie și care își găsește expresia în pregătirea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului".

Tineretul turc refuză să devină carne de tun

ANKARA 12 (Agerpres). — Ziarul turc „Djumhuryet" anunță că numărul tinerilor din Turcia care refuză să se prezinte în fața comisiilor de recrutare, se ridică la peste 500.000.

Același ziar scrie că autoritățile din Turcia sînt deosebit de îngrijorate de această situație.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 13 februarie 1955

Puternicul răsunet internațional al dezbaterilor din Sovietul Suprem al U.R.S.S.

AUSTRIA

VIENA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele care apar la Viena continuă să acorde o mare atenție rezultatelor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., publicînd expuneri amănunțite ale pasajului din raportul lui V. M. Molotov în care este vorba despre reglementarea problemei austriace.

Ziarul „Die Presse" subliniază într-un articol de fond că poziția Uniunii Sovietice în problema austriacă, poziție expusă în raportul lui V. M. Molotov, implică posibilitatea încheierii tratatului de stat. „În declarația sa privitoare la Austria — scrie ziarul — Molotov a spus ceva nou. Între altele el a declarat pentru prima oară... că în anumite condiții Uniunea Sovietică consimte la retragerea trupelor de ocupație din Austria, fără a se aștepta încheierea tratatului de pace cu Germania". Tonul nou din declarația lui Molotov — continuă „Die Presse" — trebuie studiat cu seriozitate atît de guvernul austriac cît și de instituțiile corespunzătoare ale puterilor occidentale". Totodată, nesocotind interesele Austriei, ziarul susține că problema tratatului de stat ar trebui examinată independent de problema germană.

ANGLIA

LONDRA 12 (Agerpres). — Ziarul „Daily Herald", contrazicînd în articolul său redacțional pe comentatorii care susțin că relațiile cu Uniunea Sovietică nu s-ar putea îmbunătăți, subliniază că coexistența reprezintă ca și pînă acum o politică justă. Ziarul adaugă: „Posibilitățile de a se îmbunătăți relațiile cu Rusia trebuie studiate cu seriozitate".

Aceeași idee este relevată și de ziarul „Daily Express", care scrie: „Bulganin și Molotov au considerat necesar să sublinieze că politica coexistenței este înfăptuită ca și pînă acum. Niciodată nu trebuie să piară convingerea că pacea, pe care toate popoarele o doresc cu ardoare, poate fi asigurată".

GERMANIA

BERLIN 12 (Agerpres). — Ziarul „Die Welt", care apare la Hamburg, subliniază că nu trebuie „subapreciate forțele Uniunii Sovietice". Ziarul arată că „atît Hrusciov cît și Molotov au relevat ideea coexistenței pașnice". Ei consideră însă, continuă ziarul, că micșorarea încordării internaționale și rezolvarea problemelor politice concrete depinde de schimbarea politicii occidentului.

„De aceea, declară „Die Welt", rezolvarea problemei germane și a problemei austriace, despre care a vorbit Molotov, rămîne legată și de acum înainte de renunțarea la acordurile de la Paris"...

FRANȚA

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite: Presa franceză de dreapta preferă să treacă sub tăcere principalele hotărîri ale sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ziarele burgheze amintesc doar în treacăt declarația Sovietului Suprem. Astfel, ziarul burghez „La Croix" nu vrea să vadă în declarație nimic altceva decît o pretinsă „încercare de a împiedica ratificarea acordurilor de la Paris". Pe de altă parte ziarele burgheze acordă o mare atenție schimbărilor în componența guvernului sovietic. Comentînd aceste schimbări, ziarele exprimă cele mai absurde presupuneri.

Presa democrată se ocupă pe larg de rezultatele sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ziarul „l'Humanité" subliniază marea însemnătate internațională a declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

FINLANDA

HELSINKI 12 (Agerpres). — Ziarele „Tyoekansan Sanomat", „Vapaa Sana" și „Suomen Socialidemokraatti" au publicat textul integral al declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

„Tyoekansan Sanomat" a publicat declarația pe prima pagină sub titlul: „Popoarele pot preîntîmpina izbucnirea unui război". Ziarul „Vapaa Sana", publică, de asemenea, declarația pe prima pagină, sub titlul: „Trebuie să se pună capăt cursei înarmărilor și să se interzică arma atomică". Colaborarea dintre parlamentele tuturor țărilor va întări dezvoltarea pașnică a relațiilor între popoare".

LIBAN

BEIRUT 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul libanez „Telegraph" publică sub semnătura lui Nasib Mehnih, redactorul șef și proprietar al ziarului, un articol intitulat „Ce este important pentru popoarele arabe" în care comentează lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

„Toate cuvîntările liderilor sovietici, în legătură cu politica externă a Uniunii Sovietice, sînt pătrunse de dorința sinceră a Uniunii Sovietice de a preîntîmpina războiul, de a asigura independența altor state și de a menține prietenia cu ele, de a asigura pacea. Molotov a fost în această privință cît se poate de sincer. El a declarat fără înconjur că Uniunea Sovietică respectă și sprijină independența altor popoare. In ceea ce privește arabii, el a adăugat că popoarele arabe, exceptînd Irakul care a încheiat cunoscutul tratat, pot considera Uniunea Sovietică un reazim al apărării suveranității și independenței lor. Această declarație sinceră reprezintă pentru libanezi și pentru popoarele țărilor arabe frățești vecine o garanție a independenței lor. Această declarație este cu atît mai prețioasă cu cît Uniunea Sovietică nu cere pentru această garanție nici o palmă de pămînt, nici dreptul de a se amesteca în treburile noastre interne, nici concesiuni. Acest lucru ne bucură foarte mult și salutăm sincer această declarație".

CANADA

OTTAWA 12 (Agerpres). — Primul ministru al Canadei, Louis St. Laurent, răspunzînd în parlamentul canadian unei întrebări în legătură cu măsurile care ar trebui luate pentru destinderea încordării în situația internațională, a declarat că guvernul canadian va examina cu atenție propunerea cuprinsă în declarația Sovietului Suprem al U. R. S. S. privitoare la stabilirea de legături directe între parlament și schimbul de delegații parlamentare în vederea dezvoltării relațiilor prietenești între popoare.

Într-o rezoluție prezentată în Camera Comunelor din Canada se cere guvernului să organizeze o conferință a reprezentanților Angliei, Canadei, Uniunii Sovietice și Statelor Unite, care să se ocupe de problema controlului și reducerii armamentelor și să găsească mijloace pentru întărirea autorității O. N. U.

S. U. A.

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Dat fiind marele interes pe care îl manifestă opinia publică americană față de cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, presa din S.U.A. continuă să acorde o mare atenție rezultatelor sesiunii. Ea răspunde însă acestui interes nu printr-o analiză obiectivă și multilaterală a documentelor sesiunii, ci prin fel de fel de născociri cu grosolan caracter antisovietic.

Ziarele acordă cu precădere atenție schimbărilor în componența guvernului sovietic și publică născociri în legătură cu această schimbare. Totodată ele se eschivează de la o analiză serioasă și obiectivă a conținutului esențial al lucrărilor sesiunii și al hotărîrilor adoptate de ea precum și a declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Declarația lui Otto Grotewohl

BERLIN 12 (Agerpres). — Răspunzînd la întrebările corespondentului agenției A.D.N. în legătură cu raportul lui V. M. Molotov prezentat în cadrul sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, a subliniat că raportul prezintă un program de luptă pentru pace pentru popoarele tuturor țărilor, în special din țările lagărului democrației și socialismului.

Uniunea Sovietică, a spus Grotewohl, consideră că sarcina sa principală este întărirea forțelor păcii și micșorarea încordării în relațiile internaționale, se pronunță pentru crearea unui control internațional eficient atît în ce privește reducerea armamentelor cît și în ce privește interzicerea armei atomice și a tuturor celorlalte mijloace de exterminare în masă și propune Statelor Unite o întrecere nu în producția armei atomice, ci în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Această politică corespunde intereselor tuturor popoarelor în deosebi intereselor poporului german, și de aceea ea se bucură de sprijinul deplin al tuturor oamenilor iubitori de pace.

În ciuda tuturor provocărilor imperialiste, Uniunea Sovietică urmează ferm principiul coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite...

Năzuința Uniunii Sovietice spre realizarea unei înțelegeri reciproce prin tratative reprezintă un sprijin pentru acei care cer asemenea tratative. Această năzuință dezminte afirmațiile calomnioase neîntemeiate ale lui Adenauer la adresa lui Ollenhauer și partidului social-democrat din Germania, că tratativele cu Uniunea Sovietică, mai ales după schimbările din componența guvernului sovietic, ar fi „cu neputință".

Răspunzînd la întrebarea cu privire la concluziile pe care trebuie să le tragă poporul german din declarația lui V. M. Molotov în problema reunificării Germaniei, Grotewohl a subliniat că atît în declarația din 15 ianuarie a guvernului sovietic cît și în raportul lui V. M. Molotov, prezentat la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., se propun tratative între cele patru puteri în scopul organizării încă în cursul acestui an a unor alegeri libere pe întreaga Germanie. În urma unor astfel de alegeri, a spus Grotewohl, unitatea Germaniei ar fi restabilită pe baze pașnice și democratice. Propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei conferințe a celor patru puteri este salutată după cum se știe, cu bucurie și speranță de majoritatea poporului german. Grotewohl a exprimat dorința poporului german ca cele trei puteri occidentale care poartă și ele la rîndul lor răspunderea pentru rezolvarea problemei germane, să accepte propunerea privind aceste tratative.

La întrebarea, care este principala piedică în calea reunificării pașnice a Germaniei pe bază democratică, Otto Grotewohl a răspuns:

„Principala piedică în calea reunificării pașnice a Germaniei este dorința cercurilor agresive din Germania și din străinătate de a reînvia militarismul în Germania occidentală și de a arunca poporul german în noi aventuri militare. Am mai arătat în repetate rînduri că în cazul ratificării lor, acordurile de la Paris, care prevăd reînvierea militarismului german și includerea Germaniei occidentale în grupări militare agresive, vor împiedica pentru multă vreme rezolvarea pașnică a problemei germane. Ratificarea acordurilor de la Paris ar da poporului german o lovitură extrem de grea... Restabilirea unității Germaniei pe cale pașnică și democrată nu poate fi realizată decît dacă va fi împiedicată ratificarea acordurilor de la Paris și reînvierea militarismului în Germania occidentală legată de acestea".

Sarcina principală a forțelor iubitoare de pace și democrate ale poporului german, a subliniat Grotewohl, constă în a împiedica ratificarea acordurilor de la Paris — și prin aceasta agravarea situației. Forțele patriotice din întreaga Germanie, conștiente de răspunderea lor națională, trebuie să se unească și să lupte în comun pentru realizarea unei înțelegeri între germani în problema ținerii de alegeri libere care sînt imperios necesare.

Guvernul, Camera Populară și populația R. D. Germane au mai arătat în repetate rînduri că sînt gata să ducă tratative cu reprezentanții Republicii Federale, a spus în continuare Grotewohl. R. D. Germană menține toate propunerile sale anterioare. ca și pînă acum, ea este gata în ori ce moment să înceapă tratative în problema alegerilor pe întreaga Germanie și în toate celelalte probleme.

Noi declarăm încă odată că sîntem gata să participăm la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa în vederea menținerii păcii pentru poporul nostru.

Forțele păcii cresc neîncetat și în momentul de față ele sînt superioare forțelor agresiunii și războiului. Întregul popor german, dacă va renunta la acordurile de la Paris și va păși pe calea păcii, poate conta oricînd pe sprijinul activ al guvernului U.R.S.S. și al celorlalte țări prietene în rezolvarea problemelor sale vitale.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la urmările ratificării acordurilor de la Paris, Otto Grotewohl a declarat:

„În cazul ratificării acordurilor de la Paris se va ivi o situație nouă, întrucît primejdia războiului se va intensifica. Uniunea Sovietică, țările de democrație populară și Republica Democrată Germană nu pot să nu tragă concluziile necesare pentru asigurarea securității lor. În cazul ratificării acordurilor, cele opt state europene care au luat parte la Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, vor lua măsuri eficiente pentru asigurarea securității. Dintre aceste măsuri fac parte încheierea unui tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală și crearea unui comandament militar unic.

În acest caz, Republica Democrată Germană va depune toate eforturile pentru crearea unor forțe armate naționale, care, împreună cu forțele țărilor prietene, își vor aduce contribuția la cauza menținerii păcii și asigurării muncii pașnice a populației.

Nu ne îndoim că acțiunile comune ale țărilor lagărului păcii vor zădărnici planurile aventuriste ale cercurilor agresive. Dacă aceste cercuri vor încerca totuși să dezlănțuie un nou război, în acest caz așa cum a subliniat cu fermitate și ministrul Afacerilor Externe, Molotov, orice aventură militară în mod inevitabil se va sfîrși rău pentru agresori".

Amenințări neputincioase

WASHINGTON 12 (Agerpres). — Revista „U. S. News and World Report", cunoscută pentru legăturile sale cu departamentul de stat, publică sub titlul provocator „Trupe americane au intrat în China" un articol în care afirmă că „nu este nimic nou în ideea propovăduită de anumite cercuri ca Statele Unite să blocheze China" pentru a impune eliberarea spionilor americani parașutați în R. P .Chineză și condamnați de tribunalele chineze.

„De peste 140 de ori, se laudă cu cinism articolul, Statele Unite și-au trimis forțele lor armate pe teritorii străine pentru a apăra interesele americane...".

Inșirînd toate aceste acțiuni bandițești de cotropire a unor teritorii străine, articolul din „U. S. News and World Report" ține să sublinieze că ele au fost duse la capăt „fără o declarație formală de război". În modul acesta, revista americană caută să inducă în eroare opinia publică americană sugerînd că asemenea metode ar mai putea fi folosite și astăzi împotriva Chinei populare.

Cu o vădită părere de rău, tot „U.S. News and World Report" este însă nevoit să constate că „China de astăzi nu mai este China din epoca cînd trupele americane intrau aici în toată libertatea pentru apărarea intereselor americane".

Propagandiștii sălbatici ai războiului atomic, ca cel de teapa amiralului Radford, se bucură în S.U.A. de o libertate neîngrădită. (ziarele).

PASAREA DE PRADA ATOMICA

Desen de Kukrînikși
Din ziarul „Pravda"

N. A. Bulganin a primit pe ziariștii americani care vizitează Uniunea Sovietică

MOSCOVA 12 (Agerpres). TASS transmite:

La 12 februarie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a primit la Kremlin pe ziariștii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connif, cu care a avut o lungă convorbire.

Decada artei și literaturii bieloruse

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 februarie a început la Moscova Decada artei și literaturii bieloruse.

În sala Teatrului Mare Academic, pavoazată cu drapelele de stat ale U.R.S.S. și R.S.S. Bieloruse, s-au adunat muncitori din întreprinderile capitalei sovietice, maeștri ai artelor, oameni de știință, scriitori, deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ai Sovietelor Supreme ale republicilor unionale, miniștri, ofițeri ai Armatei Sovietice, reprezentanți ai vieții publice.

A fost reprezentată cu acest prilej opera „Fata din Polesie" consacrată luptei eroice a partizanilor împotriva cotropitorilor fasciști în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

La acest spectacol au asistat N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrusciov, P. K. Ponomarenko, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N N. Șatalin, N. S. Patolicev, secretar al C.C. al P.C. din Bielorusia, V. I. Kozlov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Bieloruse. K. T. Mazurov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Bieloruse.

Spectacolul s-a bucurat de un succes excepțional.

La Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 februarie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis tuturor ambasadelor și legațiilor străine, aflate la Moscova, note care însoțesc textul declarației, adoptate de Sovietul Suprem al U.R.S.S. la 9 februarie 1955, care cuprinde un apel către parlamentele celorlalte țări.

În note se arată că Ministerul ar fi recunoscător pentru remiterea declarației menționate destinatarilor.

SCURTE ȘTIRI

★ După cum relatează ziarul „Morgen-Tidningen", „Societatea suedeză pentru acordare de ajutor pe mare" a adresat căpitanului și echipajului remorcherului sovietic „Stalineț" o scrisoare de mulțumiri pentru ajutorul acordat vasului comercial suedez „Havsten" care la 21 ianuarie a suferit o avarie în regiunea insulei Öland.

★ La 11 februarie, în clădirea Muzeului de artă decorativă din Copenhaga s-a deschis o expoziție de artă populară romînească.

★ La invitația unor delegați din Japonia, la 11 februarie a părăsit Moscova, plecînd cu avionul spre Tokio, violonistul sovietic D. F. Oistrah, Artist al Poporului al U.R.S.S. El va da concerte la Tokio și în alte orașe din Japonia.

★ Potrivit relatărilor presei turcești, din fabricile textile din Turcia au fost concediați peste 10.000 de muncitori din cauza lipsei de materii prime.

★ Corespondentul din Washington al ziarului „Al. Gumhuria" anunță că Evelyn Shuckburgh subsecretar de stat la Ministerul de Externe britanic a sosit la Washington „pentru a duce tratative secrete importante" cu George Allen, adjunctul secretarului de stat, în problema „coordonării politicii americane și engleze în Orientul Apropiat și Mijlociu".

Informații

În ziua de 11 februarie au părăsit Capitala plecînd în U.R.S.S. pentru a participa la conferința lucrătorilor din edituri și industria poligrafică care se va desfășura la Moscova între 14—20 februarie a. c. tovarășii: Alexandru Mihai, locțiitor al ministrului Culturii, Andrei Lăzărescu și Paul Bunescu, directori generali adjuncți în ministerul Culturii.

★

În ziua de 10 februarie a.c., s-au încheiat lucrările delegațiilor romînă și iugoslavă, întrunite la Belgrad în vederea stabilirii regulilor de navigație în sectorul unde Dunărea face frontieră între cele două state, cu excepția sectorului Porților de Fier, care a făcut obiectul unor acorduri anterioare.

Au fost semnate următoarele acte:

1. Acordul dintre Guvernul Republicii Populare Romîne și Guvernul Republicii Federative Populare Iugoslavia privind stabilirea regulilor de navigație în sectorul unde Dunărea face frontieră între cele două state (cu excepția sectorului Porților de Fier).

2. Aranjamentul despre determinarea competinței autorităților însărcinate cu urmărirea infracțiunilor de navigație comise pe porțiunea Dunării de la km. 1075 pînă la km. 1048 și porțiunea Dunării de la km. 931 pînă la km. 845,5 pe linia de frontieră sau în imediata vecinătate a acestei linii.

În numele guvernului R.P.R. a semnat Adrian Iosipescu, director-adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, iar în numele Guvernului R.F.P. Iugoslavia, a semnat Emil Maleșev, consilier în Secretariatul de Stat al Afacerilor Externe.

(Agerpres)

SPECTACOLE

Duminică, 13 februarie 1955

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Coșbuc, Rahova, Infrățirea între popoare: Roma orele 11; Republica, Tineretului, Miorița, Libertății: Dama cu camelii; București, Gh. Doja, 1 Mai, Olga Bancic: Desfășurarea. ..Și Ilie face sport: Elena Pavel: Nunta n-a avut loc; Lumina, Popular: Copiii partizanului: Victoria, Ilie Pintilie: Alarmă la circ: Alex. Popov. Hamlet; 8 Martie: Castelul de cărți: Vasile Roaită: Fetele din piața Spaniei; Unirea: Mai tare ca noaptea; Cultural: Chibritul suedez Turnul fecioarei; Constantin David: Prieteni credincioși: Alex. Sahia: Bănuțul: Flacăra: Jucătorul de rezervă; T. Vladimirescu: Echipa de pe strada noastră; Aurel Vlaicu: Aleko, Frații Liu: Munca: Circul Slavia; Arta: Mascarada; M. Eminescu, Moșilor: Ordinul Anna, 23 August. Septembriștii; Donca Simo: Chestiunea rusă; 8 Mai: Mikluho Maklai; Volga: Misterul lacului din munți; N. Bălcescu: Stele vesele; Boleslaw Bierut: De doi bani speranță.

La cinematografele Cultural, Donca Simo, M. Eminescu și T. Vladimirescu rulează în complectare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".